

núm. 20

jocs florals:

1 LIT *m* Els Jocs Florals, Jochs Florals, o també anomenats Jocs de la Gaia Ciència, són certàmens literaris que esdevenen promotors i difusors d'una llengua. Foren instituïts per primer cop, l'any 1323, a Tolosa de Llenguadoc per la Sobregaya Companyia dels Set Trobadors.

SADAKO D'LETRES

20

LA REVISTA DE L'ESCOLA SADAKO / ABRIL 2015

Consell de redacció

Dolors Albós, Cristina Casabona, Enric Codina,
Mònica Font, Ramon Lozano, Marga Minguell,
Joan Miró, Mireia Molera, Maria Sansalvadó,
Mariona Sanz, Josep Maria Vives

Disseny, muntatge i maquetació

Mercè Estrem i Maria Sansalvadó

Supervisió lingüística

Dolors Albós i Aleix Llop

Impressió

Gráficas Jocar, S.L.
Baixada de la Plana, 31, int

Sumari

4

L'Escola Avui
per la Comissió de la revista "Sakdelletres"

5/39

Concurs literari

39/43

Concurs de cartells

43

El racó de l'AMPA

44

Punts de llibre

45/52

Visions Polièdriques:
Recomana'ns un llibre!

53/55

Entrevista: Jaume Copons
per Dume Marsiñach, Pere Solà,
Ferran Xirinachs i Marga Minguell

L'Escola Avui

4

L'Editorial d'aquest número de la revista es pot resumir en un sol mot: INVITACIÓ.

Ens agradaria que llegíssi amb molta atenció tots els textos escrits pels nens, nenes i joves de la nostra escola. És el millor regal que els podem fer i el que ens podem fer nosaltres mateixos gaudint de les seves creacions.

És una bona invitació.

Si, a més, podem agafar la revista, asseure'ns en un indret plaent, desfer-nos d'aparells, diguem-ne que desconnectar una mica de l'entorn i endinsar-nos en el món màgic de cada poeta, de cada escriptor o escriptora, millor.

És, senzillament, una bona invitació.

Si el lloc escollit ens permet veure un paisatge primaveral potser entendrem més el despertar de la imaginació, el renéixer de la creació.

I finalment una última invitació fruit de les paraules de Jaume Copons: LLEGIR, LLEGIR, GAUDIR.

Moltes gràcies per acceptar aquesta invitació.

Bona lectura i Bon Sant Jordi

2014

Jocs Florals del districte de Gràcia

En els Jocs Florals del districte de Gràcia del curs passat l'escola va presentar alguns dels textos guanyadors del certamen de l'escola. El jurat va concedir un segon premi a aquesta composició:

Quin silenci

Quin silenci hi ha al meu carrer,
jo sóc a casa ben calentó
descansant per ser matiner,
doncs demà a l'escola hi ha excursió.
Els grills de la font canten baixet,
les fulles dels arbres fan sorollet.
Els gats del terrat canten contents
i els gossos a casa ben calents.
La llum de la lluna ben resplendent
ja que avui és quart creixent.
Quin silenci hi ha al meu carrer,
tothom dorm menys el forner.

TEMA: LLIURE

Autora: Irene Fatjó

Concurs literari

5

L' amor
L' amor es menja al amor
l' amor ens trenca el cor
i ens inspira al mon
i el amor en trenca al amor

Pseudonim
Lulul
categoria A
Tema: l' amor
1R. Volcans

TEMA: AMOR

Autora: Mònica Arrese

Curs: 1r Volcans

NOTA: L'equip de redacció de la revista ha reproduït els textos originals dels alumnes.

La ciutat

A la ciutat em sento amoïnat
i una mica enfodat,
però quanestic a casa em sento
estimat pel papà i la mamà
i el papà i la mamà es senten
amoïnats quanestic enfodat.

Pseudònim: cotxe i vermell
categoria A

Tema: poteria lliure amor
1r Volcans

TEMA: AMOR

Autora: Ona Montanyà
Curs: 1r Volcans

2n PREMI

Quina sort que tinc

Gràcies a Déu
estic feliç
Sort que tinc
una escala
Sort que tinc
coses per aprendre
Sort que tinc
una mare que em fa feliç.

TEMA: AMOR

Autora: Violeta Rodríguez
Curs: 2n Baobabs

3r PREMI

La vida tranquil·la de debò

El mar

la muntanya

l'aire

el món

és tot molt important per la vida.

No fer mal

no fer guerra

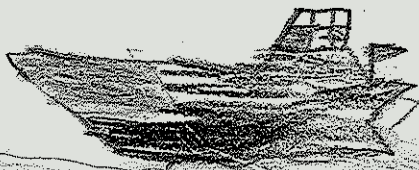
no emparar la gent.

A la vida est lliure.

Tigre siberica

Tema: lliure

CATEGORIA A

TEMA: LLIURE

Autora: Vania Català

Curs: 2n Baobabs

categoria
A

Curiositats

Per què necessitem mudar-nos
si ja tenim casa?

Per què necessitem anar a l'escola
si ja hem après?

Per què necessitem països
i no podem viure al nostre?

Per què algunes aus poden voler
i altres no?

TEMA: LLIURE

Autor: Roger Ros
Curs: 2n Baobabs

categoria
A

2n PREMI

El meu estel

El meu estel és molt bonic
com un ocell a l'aire.

Té molts colors
com l'arc de Sant Martí.
És feliç a tot arreu.

És com un ocell que brilla.

TEMA: LLIURE

Autor: Henry Eastwood
Curs: 2n Baobabs

categoria
A

2n PREMI

El temps

Ja miro el sol
a la velocitat de la

llum que em recorda a un
Pseudònim que s'apaga i sense.

categoria A

Tema: lliure

1r Tornados

TEMA: LLIURE

Autor: Leo Navarro
Curs: 1r Tornados

categoria
A

3r PREMI

La lluna

La lluna brilla
i tot s'il·lumina
i queda tot il·luminat
i a mi m'ha agradat

Pseudònim SENT DO CALL
categoria A
Tema: LLIURE
1R Volcans

TEMA: LLIURE

Autora: Gemma Campdepadrós
Curs: 1r Volcans

categoria
A

3r PREMI

La resplendor

És de nit
i només es veu
la resplendor de la lluna.

Però els arbres me la tapen.
Jo ~~corc~~ cap a la clariana del bosc.
Allà sí que es veu
la resplendor de la lluna plena
i de sobte
es veu més llum,
era el sol que sortia.

TEMA: NATURA

Autor: Gerard Cortés

Curs: 2n Baobabs

Les flors

Les flors tenen colors
i colors amb records.
Els records
els guarden als cors.

Pseudonim: La casa lelaba
Categoria A
Tema Natura
1r Volcans

TEMA: NATURA

Autora: Noa Sánchez

Curs: 1r Volcans

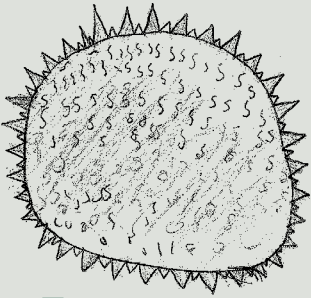

El sol

El sol

el sol que crema
 l'entrella dels planetes
 el sol que ens escalfa tots els dies.
 El sol que il·lumina
 el sol que crema.
 El sol que "resplenda"
 dels eclipsis.
 El sol brillant
 el sol de l'espai
 el sol.

10

Blaba

Tema: natura
 CATEGORIA A

TEMA: NATURA

Autora: Lucia Baduell

Curs: 2n Baobabs

2n PREMI

categoria
 A

Els arbres

Els arbres fan fruits
 els arbres són vida
 si els arbres no creixessin
 la vida es perdria.

Pseudonim: Buisetablaba

Categoria A

Tema: natura

1r tornados

TEMA: NATURA

Autora: Jana Montanyà

Curs: 1r Tornados

3r PREMI

categoria
 A

La rosa

Una rosa que s'obre
 a l'hora del sol
 junt amb quatre papallones
 i un musc.

Pseudonim: Marieta

categoria A

tema: natura

1r tornados

TEMA: LLIURE

Autora: Paula Duran

Curs: 1r Tornados

3r PREMI

categoria
 A

El cargol

El cargol s'amaga a una col
 verda i bona, gran i maca.

El cargol menja una col
 bona, sana i verda.

El cargol va lent
 amb la seva closca.

El cargol camina lentament
 amb la seva closca
 marro i pesada.

TEMA: NATURA

Autora: Noa Boj

Curs: 1r Tornados

ACCÈSSIT

categoria
 A

Noa Boj

Natura

categoria A

El cavaller Sant Jordi
El cavaller Sant Jordi

menja fruita i un malc

El cavaller Sant Jordi
menja fruita i
es molt fort

PSEUDONIM: Sant Jordi

CATEGORIA A

TEMA PATRIA

1r VOLCANS

TEMA: PÀTRIA

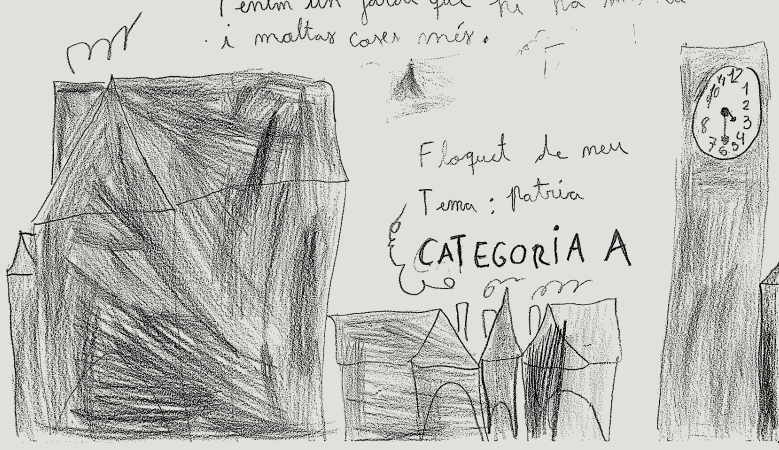

Autor: Jan Pradal

Curs: 1r Volcans

El meu poble

El meu poble
esta' al Priorat.
Jo hi vaig casi sempre.
Es die Vilella Baixa
un poble molt bonic.
Des de casa nostra
es veuen les muntanyes i el campanar
i casi tot el poble.
També es veu el riu
i el nostre hort,
pastanagues, tomàquets.
Tenim un jardí que hi ha mosta
i moltes cases més.

TEMA: PÀTRIA

Autora: Caterina Juncosa

Curs: 2n Baobabs

2n PREMI

Gran

Gran, gran, gran
monstre gegant!
Sant Jordi és la fero
d'aquesta ciutat.

TEMA: PÀTRIA

categoria
A

Autora: Mariola Albors

Curs: 2n Tucans

3r PREMI

Els meus avis

**1r
PREMI**

Són vellets però divertits,
i ens ho fan passar molt bé als
petits.

L'àvia és molt carinyosa,
ens cuida i fa una cuina molt
saborosa.

L'avi és molt alegre,
i al seu costat sempre m'espera.

Jo me'ls estimo molt,

tenen una casa gran

i un cor gegant,

i ens fa sempre un espai

a aquesta família tant gran.

TEMA: AMOR

categoria
B

Autora: Adriana Cabrinety

Curs: 4t Miquelets

Catalunya

Catalunya
ets catalana.

Eres independent
i per culpa dels espanyols
ara no sabem que fer.

El hobbet

Tema: pàtria

CATEGORIA A

TEMA: PÀTRIA

categoria
A

Autor: Pep Cabré

Curs: 2n Baobabs

ACCÈSSIT

My father

My father is special
and very important to me.

He makes me happy.
He helps me
and he plays with me.

He teaches me.

he loves me,
and he listens to me.

This is my father
and I am proud of him.

My father is special
and very important to me.

TEMA: AMOR

categoria
B

Autor: Jan Losantos

Curs: 4t Raiers

2n PREMI

A l'amor

Estimo l'amic,
Estimo l'amiga,
Estimo l'amor,
I la Margarida.

Estimo tothom.
Vivim amb harmonia
I sempre amb bona companyia.

▼
TEMA: AMOR

Autor: Biel Cruz
Curs: 4t Miquelets

3r PREMI

Els meus ulls

Els ulls amb els que ploro
I em cau alguna llàgrima
Amb els que també m'emociono
De tristesa o alegria.

Amb ells es veu quan ric i somric,
Amb ells miro els meus amics,
Ells es poden tancar I obrir
Com a la nit i al matí.

Quan els tanco jo somnio
I quan els obro tot ho miro!

▼
TEMA: AMOR

Autora: Júlia Fité
Curs: 3r Falconers

ACCÈSSIT

Els escacs

Blan i negre són els meus colors.
Amb un taulell de caselles jugo jo.
La reina primera,
la torre després.
El rei important
sempre tan elegant.
Sort dels peons, els alfils i els cavalls,
que ajuden al rei a atacar.
Un camp de batalla és el joc d'escacs,
quan es maten uns als altres sense pietat.

▼
TEMA: LLIURE

Autora: Catalina Chimirri
Curs: 4t Miquelets

La nova escola

D'escola he canviat i les amigues molt he enyorat. Al Sadako he trobat humor i amistat. L'escola és molt gran i noves assignatures hi han. Les mates en anglès molt difícils les veig. A natació he nedat, però sense tirar-me de cap. Això ho aprendré el trimestre que ve.	La filosofia l'he après en un tres i no res. I l'Educació Emocional mai me l'havia imaginat. Els companys m'han ajudat quan els he necessitat. El curs quasi he passat i no me n'he adonat. Ha sigut un any molt maco i ja em sento una nena Sadako!
---	---

▼
TEMA: LLIURE

Autora: Nahia López
Curs: 4t Miquelets

2n PREMI

Un any, un dia

Quan em llevo al matí,
els reis que esperàvem,
han passat per aquí.
Poc després ja és carnaval,
i em disfresso com cal.
Que content que estic,
ja arriba Sant Medir!
I en acabar el matí, la mona,
que és d'allò més bona.
Quin dia més divertit,
passa tot molt seguit!

TEMA: LLIURE

Autor: Toni Pons
Curs: 3r Castellers

2n PREMI

Ja sóc al carrer,
amb la rosa que et portaré.
I a la Fira de Sant Ponç,
compro uns quants pinyons.
Quan acabo de dinar,
la revetlla no es fa esperar,
celebrem Sant Joan,
Amb petards que fan: Bang!
Bang!
Moniatos, castanyes I panellets,
ho embolico tot en un farcellet.
I el Nadal arriba al vespre,
Anem tots a fer el pessebre!
Ja arriba fi d'any,
posem-nos el pijama
i tanquem la porta amb pany.

La foscor

La foscor està
a cada racó.
Miris on miris,
veuràs el seu color.
Enmig de la foscor,
sento molta por.
Però al dia següent
jo sé que veuré
un sol resplendent.

TEMA: LLIURE

Autor: Guillem Rodríguez
Curs: 4t Miquelets

ACCÈSSIT

El Mar

M'agrada quan surto amb la barca
i sento el soroll de les onades
que xoquen contra les roques.
Em relaxo i penso en el que
m'estimen els pares i els germans.
M'agrada el crit de les gavines
Quan passen per damunt meu.
M'agrada enfonsar-me amb el salabret
I intentar pescar peixet o pops
Que passen per allà a prop.

M'agrada mirar l'horitzó des del pal major
I ajudar al pare a pujar les defenses.
M'agrada agafar garotes amb les mans
Sense punxar-me, o trobar tresors perduts
D'un antic vaixell pirata.
Però a vegades el mar està enfadat
I és millor no sortir amb la barca.
El mar blau és tan bonic...

TEMA: NATURA

Autora: Júlia Giral
Curs: 3r Castellers

El desert

Dunes	El sol	Somnio
i palmeres,	i la sorra,	amb oasis,
camins	la calor	amb herbes i flors
sense final,	i el fred,	i rius i peixos,
la set,	són l'idea	no vull la calor
les estrelles,	exacta	del desert ardent
que brillen	que tinc jo	amb dunes i sol.
allà dalt	del desert.	

TEMA: NATURA

Autor: Arnau Guimerà

Curs: 4t Raiers

2n PREMI

Negra nit

El cel estrellat	La nit és molt negra
En una nit fosca	Però a mi no em fa por
Està il·luminat	Miro les estrelles
Durant una estona	I se m'il·lumina el cor
La lluna t'esguarda	Si tens una pena
No et dona escalfor	Un mal o un dolor
Però si vols t'abraça	La lluna te'l cura
I si no et fa un petó	I et sents molt millor

TEMA: NATURA

Autora: Laia Gironella

Curs: 4t Miquelets

3r PREMI

Mar enllà

Mar enllà, mar enllà,
Sabeu ocellets on s'acabarà?

Mar enllà, mar enllà,
M'he de capbussar i no parar de nedar.

Mar enllà, mar enllà,
Els peixos em guiaran fins arribar.

15

TEMA: NATURA

Autora: Rita Farnós

Curs: 4t Raiers

2n PREMI

Un jardí i moltes coses més

Una rosa enmig d'un roser
un roser enmig d'un jardí
un jardí gran i bonic
un jardí que no té fi.

Un jardí celestial
un jardí poc normal
un jardí sense final
un jardí molt especial.

TEMA: NATURA

Autora: Maria Mateos

Curs: 4t Raiers

3r PREMI

El fred

Quan arriba l'hivern,
es torna tot fred,
ple de tristor.
Les flors cansades,
se'n van a dormir.
Els animals marxen,
i el fred governa el món.
Quan arriba la primavera,
Tot es desperta, fins i tot el sol.

TEMA: NATURA

Autor: Tomàs Casadevall

Curs: 3r Castellers

ACCÈSSIT

categoria
B

El bosc

Allà, Vola molt fort!
molt lluny, El bosc és fred,
hi ha un bosc, i de color verd,
què deu amagar, un escarabat,
aquell bosc tant fosc? hi ha espantat.
Es senten sorolls,
darrere els matolls.
hi ha un esquirol,
es sent un vol,
l'àliga!

TEMA: NATURA

Autora: Glòria Fresquet

Curs: 3r Castellers

ACCÈSSIT

categoria
B

El meu poble

El meu poble és Castellterçol.
A Castellterçol sempre hi surt el sol.
És bonic, és florit,
i és un poble petit.

A Castellterçol mai hi estic sol,
perquè tinc molts amics.

Tots els dies i totes les nits,
esperem amb molta emoció,
que arribi la festa major.

I estic molt satisfet,
que aquest poble d'estiueig,
sigui el meu Castellterçol.

TEMA: PÀTRIA

Autor: Martí Bernad

Curs: 4t Miquelets

categoria
B

1r
PREMI

La rosa de Sant Jordi

Sant Jordi mata el drac
plenes de sang li queden les mans.
Tots els vilatans plens d'orgull estan
i ho festegen cantant i ballant.
De la sang del drac floreix un camp de roses
totes les roses són precioses
La més vermella agafarà i
a la princesa li donarà.

TEMA: PÀTRIA

Autora: Ada Falomir

Curs: 3r Castellers

2n PREMI

categoria
B

El meu poble estimat

Carrers empedrats i torts,
que creuen els tractors.

A la placeta cada arbre
refresca la calor.

Oh campanar espatllat
de vents i ocells farcits!

I cada gota de la font
abraça el meu record.

Oh castell emmurallat
guardià d'un gran tresor!.

TEMA: PÀTRIA

Autor: Pol Vidal
Curs: 3r Castellans

3r PREMI

Estimada Barcelona

Estimada Barcelona
jo visc amb tu,
no hem deixis mai lliure,
vull ser lliure amb tu!

No t'impacientis,
tot sortirà bé,
no cal que et preocupis,
jo et cuidaré bé.

Ets grandiosa,
meravellosa,
places, estàtues i monuments
s'estenen amb gent corrent.

Ets meva
i no t'oblidaré,
jo et tinc al meu cor
i tu em tens al teu.

TEMA: PÀTRIA

Autora: Martina Viñolas
Curs: 4t Raiers

ACCÈSSIT

Te quiero

Te quiero con locura
te quiero con pasión
te quiero con ternura
y me llenas de ilusión.

No pienses que te quiero,
porque te quiero más
de lo que puedes pensar.
entre las nubes y las estrellas
no te dejo de soñar.

Me gusta tu sonrisa
que me llena de alegría,
me gusta tu mirada
que me busca cada día,
me gustan tus manos
que acarician dulcemente mi vida.

Te quiero con locura
te quiero con pasión
te quiero con ternura
y me llenas de ilusión.

TEMA: AMOR

Autora: Martina López
Curs: 5è Amazones

Jo et necessito!

Dona'm la mà,
Dona'm l'amor,
Jo et necessito,
Regala'm el cor.

Sents el que sents,
Creus el que creus
Llegeix el que escoltes
Rep el que veus.

Els dos junts vivint,
En un món infinit
Escolta i estima;
Tremola l'esperit.

Tu hi ets a dins,
A dins del meu cor
El teu afecte
M'omple amb amor.

Quan penso en tu,
Quan penso en allò,
M'endinso en un món
Que només puc veure jo.

Dona'm la mà,
Dona'm l'amor,
Jo et necessito,
Regala'm el cor.

▼
TEMA: AMOR

Autora: Aina Barri
Curs: 6è Pirates

2n PREMI

Què faria sense tu

Què faria sense tu,
sense el teu somriure que enamora
i m'omple de màgia,
sense els teus ulls brillants
que veuen més enllà.

Què faria sense tu,
sense les teves orelles que sempre
m'escolten sense jutjar,
sense el teu cor immens
del que tothom en té un trosset.

Què faria sense tu,
sense les teves paraules que ressonen harmonia
i em fam caminar endavant,
sense les teves llàgrimes compartides.

Ara que no hi ets,
veig que m'hi he d'afrontar
continuant el teu camí,
però vull que sàpigues
que en el meu cor sempre hi seràs.

▼
TEMA: AMOR

Autora: Júlia Serret
Curs: 6è Pirates

3r PREMI

En mi mundo inventado

En mi mundo inventado
todo es verdad
lo que tu hayas deseado
se podrá hacer realidad

La puerta de este mundo
esta en tu imaginación
en tan solo un segundo
sales de tu habitación

Si un día estas enfadado
y no sabes cómo salir
te invito a este mundo que he encontrado,
aquí podrás sonreír

Si cierras fuerte tus ojos
y piensas en algo que te haga reír
sujeta esa idea con tus manos
y así podrás venir

No te asustes cuando llegues
seguro que estoy ahí
y sonríe, no te olvides
todos somos felices aquí

▼
TEMA: LLIURE

Autora: Jorgina Garcia
Curs: 5è Amazones

Les mandonguilles

Avui me les mirava
tan rodones i boniques,
aquestes no són grans
ni massa petites.

No serveixen per fer volei,
ni tampoc tennis taula,
no van bé per jugar a golf
ni a beisbol dins de l'aula.

No n'he vist mai d'arracades,
ni polseres ni d'anells.
Però de bon gust me les cruspeixo
amb un bon cop de canell.

Avui me les mirava tan rodones i boniques.
Me les mirava, ja ho ben dic!
Perquè les quatre mandonguilles
ben ràpid les he engolit.

▼
TEMA: LLIURE

Autora: Carmen Tibau
Curs: 5è Jamaicans

2n PREMI

La estrellita de mar

Yo estaba por el mar
nadando sin cesar,
de pronto vi una estrella,
una estrella de mar.
“Hola” Le dije alegre
y ella empezó a llorar.
“¿Qué te pasa?”
“¿Por qué te has puesto a llorar?”
y ella me respondió:
¡Yo quiero volar!
“¡No digas tonterías!”
“¿Como quieres volar?”
Y ella me respondió:
“¿y mi hermano estelar?”
“¿!Tu crees que a él le gusta
sólo poder mirar
la tierra y su mar!?”
“Tienes razón”
Me dijo al parar de llorar.
Además aquí tengo
amigos como el Pez
y el Calamar.

TEMA: LLIURE

Autor: Daniel Aguirre
Curs: 5è Amazonas

3r PREMI

Dalt del cel

Dalt del cel les estrelles,
boniques i brillants
dalt del cel hi són elles
resplendents i elegants

A través del telescopi
la meva porta del cel
em deixen que participi
i m'acosto al meu estel.

Entro al món del silenci,
la llum i la foscor
i em deixen que amb ells dansi
una dansa sense cançó

Primer ballo amb la lluna plena
que m'enlluerna amb molta resplendor
i amb estels de tota mena
que em guien per la foscor.

Ara me'n vaig a dormir
no somio en res dolent
els estels estan amb mi
i descansem somrient.

TEMA: NATURA

Autora: Jorgina Garcia
Curs: 5è Amazonas

Un bosc màgic

A Bonansa hi ha un bosc màgic
cérvols, gossos i camells
els arbres prenen vida
si en silenci hi passem.

Jo crec que és la natura
ella vol que la cuidem
el meu avi ja els va veure
i el meu pare també.

Si estimem a la natura
i pel bosc màgic hi passeu
pins i faigs es transformen
a veure si els trobeu!

▼
TEMA: NATURA

Autor: Júlia Campañá
Curs: 5è Amazones

2n PREMI

La primavera

Primavera primavera, la que la sangre altera.
Si estás triste te hará volar, si estas alegre te hará soñar.
Aroma de primavera, alegría cualquier corazón,
perfume de rosas, perfume de amor.
La primavera ha llegado,
todos los árboles han brotado y las golondrinas ya están aquí.
Quiero que me regalen una rosa,
porque con ella quiero sentirme la más hermosa.
La primavera ya ha llegado,
una batalla de emociones ha empezado.
Qué grande es la primavera, entre todas la primera.

▼
TEMA: NATURA

Autora: Andrea Mile
Curs: 5è Amazones

3r PREMI

21

No va ser una derrota

Al 1714
Una guerra va quedar,
On hi van deixar la vida
Molts dels que hi van lluitar.

No va ser una derrota
No ens van difuminar,
Sinó que van quedar les forces
De tornar-nos a aixecar

Ciudadans de Catalunya
Ja sóc aquí,
Va ser Lluís Companys:
L'únic que ho podia dir.

Un gran setge hi va regnar
Però vam poder aguantar,
I amb les falç i les espases
Vam saber continuar.

Per això estem aquí
Celebrant la nostra entrega,
És allò que ens fa sentir
La senyera que oneja.

▼
TEMA: PÀTRIA

Autor: Marc Vendrell
Curs: 6è Pirates

Som catalans!

Som catalans!
Hem aconseguit la llibertat
i encara així arrosseguem cadenes.
Lluita rere lluita, any rere any
aferrats a una idea
defensant la llengua.

Som constants, resistents
i estimem aquesta terra.
Volem decidir com i què aprenem,
que serem i a on anem.

Encara portem a les mans
Allò de ser Catalans!

TEMA: PÀTRIA

Autora: Helena Mayolas

Curs: 5è Hawaiians

2n PREMI

Sóc català

Tinc una història mil·lenària
Tinc una cultura legendària
Sóc català

Tinc drets i justícia
Tinc llibertat i esperança
Tinc una llengua convincent
Tinc una tradició potent

Tinc orgull i tinc dolor
Tinc sentiment i tinc dolçor
Sóc català

TEMA: PÀTRIA

Autora: Bel Solà

Curs: 5è Hawaiians

3r PREMI

Història d'un soldat

Tenia vint-i-cinc anys i em vaig fer soldat.

La raó per la que em vaig fer soldat és perquè la meva família era molt pobre; el meu pare era pagès i jo l'ajudava, però degut a les males collites, amb prou feines podíem menjar. Llavors vaig decidir fer-me soldat. Cada nit em donaven menjar calent, roba i diners que els podia enviar a la meva família.

Un dia ens van dir que havíem d'anar a una guerra per decidir qui seria el rei d'Espanya. No hi volia anar, però era el meu deure.

Van anar passant els anys, sent infeliç, tants morts, alguns matats per mi, amics morts, cases en runes, tanta gent malalta, tanta solitud.

Un dia em varen dir que havien vist la meva casa enderrocada i havia mort el meu pare, la meva mare i la meva germana. No semblava que la meva dona estigués morta.

Va acabar la guerra, jo seguia viu, amb il·lusió de tornar a veure la meva dona.

A l'arribar a casa, la vaig veure mig destrossada, els animals morts, els camps sense res i la casa sense mobles. Vaig entrar a la meva habitació i vaig trobar la meva dona estirada al llit, estava molt malalta. La vaig cuidar tot el que vaig poder, però al dia següent va morir. Em vaig quedar molt trist, sense ànim de fer res, buit per dins, ja no hem quedava res.

Ara tinc setanta anys i sóc un vell, sense res, sense dona, sense fills, sense ningú, sóc un vell solitari.

Les guerres no tenen sentit. Per decidir qui serà el rei d'un tros de terra, no cal fer una guerra. Tants morts innocents, ningú de la meva família hauria d'haver mort.

Això són les coses que m'he estat repetint tots aquests anys.

TEMA: PÀTRIA

Autora: Irene Fatjó

Curs: 5è Hawaiians

ACCÈSSIT

Ell ho és tot per mi

La meva, Inspiració
La meva, Il·lusió
La meva, Melodia
I la meva, Cançó
El meu, Fort
El meu, Adquiridor
El meu, Passaport
I el meu, Avió

Ell és amable, rialler, simpàtic i juganer.

Ell és perfecte, el meu amor, la meva melancolia i el meu cor.

Ell ho és tot per a mi, i un dia em va dir...

No aprenem a estimar quan trobem a la persona perfecte, sinó quan

arribem a veure de manera perfecta a una persona imperfecte.

TEMA: AMOR

Autora: Mariona Just

Curs: El Pere Casaldàliga

2n PREMI

Yo te guiaré

Cuando la realidad aparece,
que sepas que voy a estar allí

Yo cuidaré de ti, como si solo estuviéramos
tú y yo aquí.

Si me necesitas, grita mi nombre

Cuando tú te caigas yo te levantaré.

La gente nos odiará, deja que nos odien.

Porqué yo te tengo a ti y tú me tienes a mí.

Nunca tengas miedo de pedirme ayuda.

Esperaré donde sea cuando sea.

No te preocupes, no estoy tan lejos.

Yo guiaré tu camino.

TEMA: AMOR

Autora: Sara Sempere

Curs: El Pere Casaldàliga

3r PREMI

Sextina per a la pau mundial

Les persones es queden sens Paraules
quan observen el terror de les Armes
i mai no troben enlloc la gent Justa
que ajudi en aquesta salvatge Guerra.
El cel plora quan veu la terra Negra
pintada amb les mans de les ments Infaustes

Mentre més vides es tornen Infaustes
els soldats no volen sentir Paraules.
Amb ulls buits i sang pintada de Negra
la seva ment obeeix a les Armes.
Quan la seva ànima perd la Guerra
es convencen: no existeix raó Justa.

Aquells que pensen de manera Justa,
pocs viuen: culpa d'idees Infaustes
creades per aquells que cerquen Guerra.
Fent un mal us de les seves Paraules
utilitzen gent com si fossin Armes.
Van construït una història Negra.

Assassins que tenen la vista Negra
ben segurs que la seva causa és Justa;
idolatren amb goig les seves Armes.
Moren amb terror persones Infaustes
perquè mai senten les seves Paraules
els éssers cruels que gaudeixen amb Guerra.

I com podran detenir aquesta Guerra
aquells que tenen una ànima Negra
si fan us d'armes i obliden Paraules?
Quan veuran que cap batalla és Justa?
Que no és bo fer les persones Infaustes
i que no serveixen per res les Armes?

Vull confiar en el final de les Armes.
Quan el món es cansi de tanta Guerra,
que no es trobin més ànimes Infaustes,
i desaparegui aquesta ombra Negra,
viurem el principi d'una era Justa
i les solucions seran amb Paraules

Fem un món sens Armes, només Paraules.
Prou a la Guerra, prou vides Infaustes.
Si la vida és Negra no és Justa.

TEMA: LLIURE

Autor: Víctor Lajara

Curs: E2 Tramuntana

El sol em pica a la cara, la llum s'ha filtrat per la petita finestra del meu cuartel on fa poques hores m'hi vaig quedar adormit sense ni adonar-me'n. Obro els ulls i veig tota la paperassa que em va quedar ahir per fer. Estic esgotat. Avui és 3 de Juny de 1942 i em toca fer guàrdia d'allò que detesto.

Surto i em dirigeixo a la meva habitació creuant-me amb més i més soldats fins que arribo al meu destí. Entro a l'habitació sense mirar el que hi ha dins i deixo la meva jaqueta plena de condecoracions al penjador. Per tenir 21 anys en tinc més que homes de 25.

De fet, jo no sé què hi faig aquí, el meu pare m'hi va obligar a venir i ja sé que passa si no obeeixo, acabo escaldat. Obro la porta de l'armari i em poso la roba de servei de vigilància que consta d'uns pantalons llargs de color verd caqui, una samarreta bàsica blanca i una jaqueta del mateix color que els pantalons, i una gorra. Deixo la jaqueta sobre el llit i vaig al bany, em rento la cara i em pentino, deixant que els meus cabells rossos s'amaguin sota la gorra també de color verd. Surto del bany i agafo la jaqueta, me la poso i quan me la cordo, un dels botons cau a terra, m'ajupo per agafar-lo però abans de què jo ho pugui fer alguna cosa semblant a una mà l'agafa i se l'endú sota el llit d'on ha aparegut.

Estic ajupit de genolls i abaixo el cap fins arribar a posar la meva orella dreta a terra sentint el fred del parquet que just acabaven de renovar fa tres dies i miro sota el llit. Uns ulls blancs i freds em miren, no tenen cap mena d'expressió, com si estiguessin morts. La respiració del que sigui que hi ha sota el meu llit s'accelera, i tot ell comença a tremolar. Miro al seu voltant fins que trobo el que sembla ser la seva mà i li agafo. Quan les nostres mans es toquen el cos de l'individu es tensa i jo tiro d'ell cap a fora aixecant el meu cap del terra a mida que el seu cos surt al descobert.

Em quedo parat al veure qui era el que s'amagava sota el meu llit, potser qui no, sinó que. El pare m'havia repetit més de mil vegades que ells no eren persones, eren monstres. Tenia un monstre sota el llit.

El monstre està tremolant, de por dedueixo. La seva mirada sense expressió s'ha convertit en una mirada plena de por i patiment i els seus ulls s'estàn omplint de llàgrimes deixant-ne caure una i una altra per les seves galtes. El monstre s'esmunyeix a una punta de l'habitació amb els braços abraçant els genolls tocant-li la barbata. M'acosto

a ell tranquil·lament per no espantar-lo encara més fins que m'ajupo i m'assec al terra.

— Si us plau, no em facis mal. Si us plau, no em facis mal —em diu el monstre.

No està parlant alemany, sino polonès, el pare me'n va fer aprendre quan era petit així que entenc perfectament el que m'ha dit. El monstre em mira espantat i jo li somric. Ell m'acosta la seva mà al pit i l'obra deixant veure el botó que abans m'havia caigut de la jaqueta, jo li somric un altre cop i li tanco la mà amb el botó encara dins i li acosto al seu pit.

— Guarda'l bé, te'l regalo —li responc en polonès.

Ell em mira amb un mig somriure que no li dura molt. M'aixeco i m'acabo de cordar la jaqueta i em poso bé la gorra i li dic al monstre —que encara no té nom— que es quedi a l'habitació.

Al sortir faig com si no hagués passat res, com si no hagués descobert que tenia un monstre sota el llit i que era un dia igual al d'ahir o al de fa tres dies i em dirigeixo a la porta on al travessar-la tota la felicitat que tenies se't esvaïa per complert, com a mínim això em passava a mi. Veure a tota la gent patir allà em feia sentir com si la humanitat s'hagués fos en la misèria i que ni els monstres entenien ni nosaltres, els humans, sabíem el què era.

Els monstres més petits encara no han sortit. Potser han fet una càrrega de mata monstres ben d'hora pel matí quan encara estaven dormint. Això em fa pensar en el monstre de la meva habitació, l'hauràn trobat? Haurà marxat de la meva habitació? Els seus ulls blaus clavats en els meus, les seves mans petites, fredes i primes, els seus llavis liles del fred i el seu accent polonès a l'hora de parlar... Em recorda a en Frank Smirloff, el meu gran millor amic de la infància que van matar davant meu...

— Kristzen! Aquí, ja! —va dir el meu pare.

Jo vaig obeïr i ell em va posar una mà a l'espatlla i em va xiuxiuejar a l'orella: "Si plores, rebràs", i aleshores va aparèixer ell, en Frank, rapat al zero i amb un mono ratllat. Plorava i plorava sense consol i em mirava amb la mateixa mirada com la del monstre de la meva habitació, els llavis se li movien sense control i les mans no li paraven de tremolar. Em va dir un 'ho sento' amb els llavis i tot seguit un tret fatal al cap va deixar el seu cos sense vida. No vaig plorar o com a mínim no vaig vessar llàgrima però per dins el tret me l'havien clavat a mi, vaig odiar al meu pare des d'aleshores però la por encara la tenia i sempre l'obeïa. Fins avui.

— Kristzen! —un company de guàrdia em crida.

Vaig cap als meus companys deixant enrere el mal record de la mort d'en Frank i saludo als altres soldats de guàrdia, entre ells un bon amic, en Zuko. Parlem de coses que no m'interessen, que si hauríem d'executar tots els monstres d'una vegada, que si els monstres tenen masses luxes... Ara mateix de l'únic que puc pensar és del monstre de la meva habitació, preferiria no dir-li monstre però encara no sé el seu nom i el meu pare m'ha repetit vegades i vegades que ells no es mereixen ser anomenats persones, però tot i que m'ho han explicat molts cops continuo sense entendre perquè volen fer mal a aquesta gent, no ho entenc.

S'obre la porta d'un dels barracons i en surten els petits monstres, tots en fila caminant amb el cap acotat mirant-se els seus propis peus descalços. Tots tenen la mateixa expressió de tristesa, excepte un. El monstre del final de la fila no para quiet, està movent el seu cap d'una banda a una altra com si estigues buscant alguna cosa. En Oskar, un dels soldats, agafa al monstre per les espatlles i li dóna una bofetada, l'escriu i el tira a terra. El monstre s'aixeca amb dificultats i torna a la fila de nens i es posa igual que els altres, però la seva mirada no està fixada en els seus peus, mou els ulls d'un costat a un altre encara buscant alguna cosa. El monstre surt disparat cridant alguna cosa al sentir que tenen una estona lliure abans de tornar a la feina.

— Maz! Maz! Maz! —crida el monstre

Dic a en Zuko que vaig a fer una volta per dissimular que vaig en busca del monstre inquiet ha desaparegut cridant la paraula 'Maz'. Dono voltes i voltes per tots els barracons. A cada pas que faig al costat d'aquests monstres em sento més malament.

He desistit, és impossible trobar aquell monstre entre els centenars i fins i tot milers de monstres que hi han al camp tots vestits iguals i que al cap i a la fi s'assemblen molt entre ells. Camino sense fixar-me a on vaig, camino per caminar, necessito pensar una mica.

No dec portar ni cinc minuts caminant que sento com algú plora, m'acosto al soroll fins que veig al monstre inquiet d'abans sentat en un lloc, amb els braços rodejant els genolls i aquests tocant la seva barbata, li cauen llàgrimes sense parar, i jo abans d'acostar-me a ell vigilo que no hi hagi cap soldat a la vora. Tinc clarament prohibit relacionar-me amb monstres.

M'ajupo davant seu mantenint amb les puntes dels peus l'equilibri. El miro, té la mateixa mirada que el monstre de la meva habitació, té la mateixa expressió facial. Li tremola tot el cos i no s'atreveix a mirar-me.

— El meu germà ha desaparegut —fa l'esforç de dir-me

Té un accent polonès molt marcat. Està petrificat, trist, desanimat, mort per dins i em mata no poder-hi fer res. Jo sol no puc lluitar contra un règim militar amb centenars de soldats com jo o millors. Acosto la mà i poso en contacte el meu palmell amb el seu ossut genoll. Al tocar-lo tot es torna fosc, els ulls se'm tanquen sense que jo pugui fer res.

Obro els ulls i estic en una habitació, amagat sota el llit, sota el llit d'un soldat i tinc un botó a la mà.

25

TEMA: LLIURE

Autora: Helena Montolio

Curs: E2 Gregal

Sextina de l'home

Aquell lluitador anomenat **home**,
que confia amb la seva **mirada**.
Llueix somnis a partir d'**esperances**.
Crea paratges amb nous **paisatges**,
I adorna amb petits finals nous **camins**.

Obrint miralls per a trobar nous **camins**,
i els qui els obra s'anomena l'**home**.
Hipnotitzant amb la seva **mirada**,
aconsegueix la llum d'**esperances**.
Comunicant-se per dolços **somriures**,
que acompanyen els frondosos **paisatges**.

Observant els llunyans **paisatges**,
guiant-se per els rugosos **camins**.
Ple d'inseguretad camina l'**home**,
confiant amb la seva cega **mirada**.
Els guies del se pas són **esperances**,
i la llum que l'envolta són **somriures**.

Recorda amb ulls graciosos els **somriures**,
de passats ciutadans en nous **paisatges**.
Amb passos durs i segurs per **camins**,
mostra en quina qualitat manca l'**home**.
I veu discretament amb la **mirada**,
records de poques velles **esperances**.

Amb il·lusió porta les **esperances**,
que il·luminen grans i brillants **somriures**.
I rodant per grans i reals **paisatges**,
segueix passos fets en petits **camins**.
Creatiu i pensatiu està l'**home**,
i ell parla i escriu amb la **mirada**.

Observa lentament amb la **mirada**,
les petites creacions d'**esperances**.
Inciten grans i petits a **somriures**,
mostrant blancs i dolços i grans **paisatges**.
Obliden aquells grans petits **camins**,
que aquell lluitador va fer al petit **home**.

L'**home**,
creador de **paisatges**.
Lluitador d'**esperances**,
amb mirades, petits **somriures**.
I llargs **camins** per encara conquistar.

TEMA: LLIURE

Autora: Maria Jansana

Curs: E2 Tramuntana

2n PREMI

Mi alma muere

Hace un par de años, en un día muy lluvioso, estaba tranquilamente estirado en el sofá, cuando recordé que tenía una cita con el médico a las 12h, para hacer unas pruebas. Rápidamente me vestí y me peiné. Cogí el coche y conduje un par de kilómetros hasta la consulta.

Aparqué el coche en un parking cercano y empecé a caminar por la calle. Un par de minutos después me crucé con un encapuchado, y, en cuestión de segundos, me dijo: “Hoy vas a morir”. Recuerdo especialmente que en ese mismo momento se me heló la sangre y por unos instantes, me quedé paralizado. Cuando quise darme la vuelta para responderle, ya no estaba, se había esfumado. Tardé unos minutos en reaccionar, pero como sabía que llegaba tarde al médico, volví a caminar en seguida que pude.

Una vez llegado al hospital se lo conté al doctor. Él me dijo que no podía hacer nada, pero que él en mi lugar iría a un psicólogo. ¡Me tomó por loco! Hice las pruebas de mala gana, no iban a servir para nada.

Una hora después ya estaba fuera. Volví andando al coche, entré, y me quedé pensando un rato. Seguía lloviendo. No sé exactamente en qué pensaba, supongo que en lo que había pasado hora y media antes. Después de unos minutos con la mente en blanco encendí el motor del coche y volví a casa.

Una vez en casa me duché con agua fría para despejarme un poco. De repente sonó el teléfono. Salí lo más rápido que pude de la ducha tapándome con una pequeña toalla. Cogí el teléfono y recuerdo perfectamente lo que la persona del otro lado me dijo:

— ¿Quién llama? —pregunté.

— Pronto vas a morir —me respondió.

— ¿iPero quién eres!? —pregunté otra vez bastante asustado - ¿iCómo has conseguido mi número!?

Y ya no dijo nada más. Estaba a punto de llamar a policía pero sabía que si les decía lo que había pasado me enviarían derecho al manicomio. Lo primero que hice fue cerrar todas las puertas y ventanas, cerré todos los dispositivos electrónicos menos uno: el teléfono. Esperé y esperé durante horas sentado delante de ese pequeño aparato. Entonces sonó. Tenía tanto miedo que no supe que hacer. Finalmente me decidí y lo cogí.

— ¿Qui-qui-quién es? —dije medio tartamudeando. En ese momento mi corazón iba a mil.

— Hola soy el doctor James Marwin y le llamo para que venga a mi consulta. Tengo algo que decirle.

En ese momento me sentí aliviado pero aterrado a la vez. Tenía dos opciones: o salía de casa, iba al médico y me arriesgaba a encontrarme otra vez con el encapuchado o me quedaba en casa

y no iba a la consulta. La segunda opción parecía más fácil y lógica, pero la intriga y el misterio de las palabras del doctor me rondaban por dentro. Finalmente, decidí vestirme y salir a la calle, eso sí armado con una pequeña porra heredada de mi abuelo. Llegué sano y salvo a la consulta del médico. Una vez allí una amable señorita me condujo hasta el despacho del doctor. Me senté en una de las sillas que había frente a su escritorio y observé minuciosamente los papales que había encima. El doctor estaba mirando fijamente a la pantalla de un ordenador que estaba opuesto a mí, con lo cual no podía ver lo que estaba mirando. Un minuto más tarde, el cual me pareció eterno, me miró fijamente a los ojos y me dijo:

—Buenos días. Tengo algo que decirle.

—Si dígame. Soy todo oídos.—respondí.

—Tengo una mala y una buena noticia. Las pruebas han rebelado que su cerebro tiene un exceso de dopamina, lo que significa que puede ver visiones o distorsionar la realidad. Esta sustancia, en excesos puede derivar en trastornos psicológicos como por ejemplo la esquizofrenia. La buena noticia es que existen medicamentos para evitar la evolución de esta enfermedad, pero las alucinaciones solo dependerán de usted y de su mente.

En ese momento sentí que el mundo se me vino abajo. Todo lo que había vivido, todo lo que había sentido ¿cómo podía saber si era verdad o no? ¿Cómo podía saber que mi mundo era real? Entré en un estado de “choque” por unos minutos. Cuando recobré la consciencia, le expliqué al médico, otra vez, lo del hombre encapuchado y lo del teléfono. Él me dijo que seguramente esa podría ser una de las alucinaciones que podría haber sufrido, y que lo de que iba a morir podría ser una advertencia de mi cerebro. Tenía tanta tensión acumulada en los músculos que me desmayé, no pude soportarlo. No recuerdo nada de lo que sucedió después.

Cuando recobré el conocimiento estaba en un hospital. Los médicos me contaron que había estado en coma durante tres meses y que la sustancia de que me hablaron el primer día, se disparó cuando me desmayé, pero, que poco a poco, la habían ido controlando.

A partir de ese momento tuve que aprender a controlar qué era real y qué no. Nunca volví a vivir como lo había hecho antes, mi alma, había muerto.

▼
TEMA: LLIURE

Autora: Elena Extraviz
Curs: E2 Gregal

2n PREMI

La màgia de llegir

Tapes dures

Tinta negra

Relats interminables

Lletres parlants.

Versos complicats

Paraules senzilles

Noms innovadors

Rimes repetitives.

Preguntes difícils

Respostes inexistents

Frases encisadores

Històries captivadores.

Pensaments desesperats

Camins perduts

Vaixells enfonsats

Rutes retrobades.

▼
TEMA: LLIURE

Autora: Aina Solà
Curs: E2 Gregal

3r PREMI

La dansa

Moviment,
Girar,
Saltar,
Doblegar,
Estirar,
Interpretar,
Ballar,
La Dansa,
Les classes de dansa.

Aquesta és la meva passió.

A cada pas un sentiment. A cada nota un moviment.

Esforç,
Dedicació,
Emoció,
Interpretació,
Respiració,
Coordinació,
Sensació.

Això és el que jo sento per la DANSA.

▼
TEMA: LLIURE

Autora: Carla Sallés
Curs: E1 Pau Casals

ACCÈSSIT

La primavera retrobada

S'aixequen les cortines,
El sol s'escola per les finestres.
A les cases felicitat,
És la primavera, que ja ha arribat.

S'obren les flors,
Totes de colors alegres,
Així com s'esmunyen els plors,
Que es converteixen en cares rialleres.

Els animals juguen,
No hi ha motius per no fer-ho,
La primavera ja ha arribat
I tothom ho ha notat.

L'època més esperada
Ja ha arribat i de bon grat.
Tant esperada la pau
Durant les nits d'hivern,
En que ha faltat l'alegria de les flors.

La suau brisa,
Acaricia els rostres que troba
Dels amants de la natura,
Que miren encisats el nou paisatge.

Mirades plenes d'amor,
Que observen atents la natura.
La primavera en definitiva és
La màxima demostració de vida.

▼
TEMA: NATURA

Autora: Aina Solà
Curs: E2 Gregal

2n PREMI

Mai més

Alemanya i Polònia
Àustria i França
quatre nacions unides
per la mateixa pàtria

Auschwitz i Treblinka
Argelès i Gusen
quatre camps de concentració
plens de silenci i buidor

Llàgrimes que cauen
famílies separades
Hitler al poder
mil morts assegurades

Banderes vermelles,
blanques i negres
els nazis governen
els jueus se'n van a terra

Alemanya i Polònia
Àustria i França
quatre nacions unides
per la mateixa pàtria

Auschwitz i Treblinka
Argelès i Gusen
quatre camps de concentració
plens de silenci i buidor

Llocs deserts
dolor salvatge
sang freda
gent amb coratge

Sal a les ferides
soldats contaminats
nits senceres
ulls il·luminats

Dos costats
dos religions
tots amb lluites,
somniais i aficions

▼
TEMA: PÀTRIA

Autora: Valèria López
Curs: E2 Tramuntana

L'essència catalana

Catalunya

Camins de sorra

Camps de terra

Silenci envolta

Catalunya

Camins de roses

Terres fèrtils

Passos fermes

Catalunya

Flors d'estiu

Conreus de blat

Gent de prosa

Pobles vius

Catalunya

Tots a una

Podem vèncer

Amb insistència

▼
TEMA: PÀTRIA

Autora: Elena Extraviz
Curs: E2 Gregal

2n PREMI

El correfoc

Carrers plens de gent,
gent que mira,
mira com passo,
fent sanefes amb el foc.

Jo no els espanto, els diverteixo,
venen amb mi. Els protegeixo?

Vestit de dimoni,
banyes amb picarols,
pantalons de flama
i la cara pintada.

Darrere meu
Gent que crida,
gent que s'espanta,
i la percussió que ens empaita.

La maça amunt,
el cos saltant
mentre el foc va esquitxant.

Moment d'equip,
moment d'unió,
ja és aquí
la Festa Major!

▼
TEMA: PÀTRIA

Autora: Marta Sales
Curs: E1 Pau Casals

3r PREMI

Més enllà de l'horitzó

El tinter ha quedat buit, ja no pots seguir escrivint la teva història, amb la tinta que jo tinc, puc viure pensant en tu. El teu record no és transparent, la teva ànima és avui amb mi. El teu pas per la meva vida ha abocat una empremta inesborrable. Sé que el teu camí deixa rastre, que jo sóc fruit de la llavor que vas plantar, que en aquesta cruïlla d'indecisos, has hagut de caminar tot sol.

Quan obro els ulls, ja no hi ets. Si entenc la mà, ningú l'agafa. Quan aixeco el cap, ets més enllà de l'horitzó. Si et busco només et puc trobar en el meu cor. Ara el teu passat es recolza sota l'albada. I en néixer el dia començo a caminar sense rumb fixe ni idees clares, simplement per trobar-te a tu, avi.

T'enyoro. Enyoro la teva olor i el teu somriure; enyoro el teu bon fer i el teu amor; enyoro cada paraula que em deien els teus ulls. Cada llàgrima vessada em serveix per progressar. La teva absència m'afecta i el teu bon fer em fa recordar.

Prometo cuidar l'àvia. T'ho prometo. Perquè pateix en silenci la teva mort; sé que no és fàcil per ella, mentre la seva flama es consumeix poc a poc.

Els teus ulls, com els que ha hereditat la mare; el teu rostre clar i perdut en la mirada; les teves mans agafen una pila d'anys i treballs; les teves cames són massa dèbils per seguir endavant i el teu cor bondadós és ja feixuc de tants esforços.

Tu, empàtic i bona persona. El que venia cada matí a portar-me l'exemplar de "Les tres bessones" quan jo tant sols tenia uns cinc anys. El que va ser campió del dòmino i em va ensenyar a jugar-hi de veritat, contant les fitxes per guanyar. Quan jugàvem junts, tu i jo, sentia que feia alguna cosa que a tu t'agradava, em sentia bé jugant amb algú que estava molt per sobre meu; i jo t'admirava. El que em portava a prendre una orxata davant la Sagrada Família mentre rèiem plegats. I el que ara que ja no hi ets m'ensenyes a valorar el que tinc i a superar els obstacles de la vida, m'ensenyes, que la vida continua després de despedir-nos per sempre.

No moriràs mentre hi hagi qui et recordi, només dius adéu perquè has descobert la teva veritat. L'univers et reclama i estàs preparat per fer el salt. Avi, la teva lluita no ha estat en va.

Diu que ens deixes, que ja no tornaràs, però jo sé que en el fons tu mai no has marxat.

▼
TEMA: AMOR

Autora: Meritxell Vila
Curs: E3 Àgora

Tu el foc, jo el gel

Brillant com l'últim raig de sol del dia
Que amb bellesa acomiada la claror
M'obsequies amb somriures i harmonia
Quan la foscor fins ha engolit l'amor

Tu ets el foc que em dóna vida
Mai sabré ben bé ni com
Fas marxar melancolia
Ets del meu desig la font

Sóc gel que tant cremo com refredo
Sóc a tota hora en ambdós extrems
Tant t'estimo com a cops t'odio
Però el temps amb tu mai sento extens

No hi ha res com regalar el teu temps a algú
I tu m'obsequies sempre amb cada segon
Les paraules són ben plenes si les dius tu
Només jo puc cremar d'amor en el teu foc

Em vas espantar la tristesa
Que ja vivia dintre meu
Vas fer fora la malesa
Que m'havia engolit la veu

Em vas fer estimar cada matí
La rosada que mullava els camps
Jeure vora el foc a mitjanit
Cada platja i les ones gegants

Arraulida entre somnis i perquè
Sento eufòria en pensar per un moment
Som contraris però sens dubte encaixem
Ara i sempre; tu el foc, jo el gel

TEMA: AMOR

Autora: Maria Fàbregas

Curs: E4 Lluís Companys

2n PREMI

La vida y la muerte

Des de hace mucho tiempo se dice que los polos opuestos se atraen. Pero, ¿de dónde salió esta idea? Mi teoría es que salió de la historia de amor más antigua y la que durara hasta el fin de los tiempos.

La Vida y la Muerte, esos dos amantes trágicos. Un amor puro y sin igual, pero separados por unas barreras inquebrantables. La Vida y la Muerte han estado enamoradas por tiempos inmemoriales, enamoradas por más tiempo del que las palabras pueden describir. Pero un amor tan profundo, un amor tan real, no aparece tan fácilmente. Al principio no se hablaban, simplemente sabían que el otro estaba ahí. Pero un día,

la Vida, curiosa como ella sola, se acerco a la Muerte y empezó a hablar. La Muerte, al principio, era seca y hostil, pero a medida que pasaba el tiempo se iba abriendo, cada vez un poquito más. Al final, como estaba predicho, se acabaron enamorando. A partir de aquel día, la Vida le envía incontables regalos a la Muerte... y la Muerte los guarda por siempre.

TEMA: AMOR

Autora: Mar Lajara

Curs: E4 Lluís Companys

2n PREMI

El llarg viatge

Benvingut al meu infern.
Dins del fosc absent.
amagat el més etern secret,
tot passa tant lentament.

Vull emprendre un viatge,
per poder anar oblidant
tots aquells temors, records,
que poc a poc em van enfonsant.

El meu temps derrotat
que no puc pas canviar
i si surto de la gran ciutat
per viure en un món totalment aïllat.

I si actuo per poder rectificar,
tot el mal que m'està provocant.
Aquest infinit dolor inhumà.
Que no veuen tot el que està passant?

▼
TEMA: AMOR

Autora: Natàlia Bonhomme
Curs: E3 Àgora

3r PREMI

Amistat perduda

A vegades durant alguna nit d'insomni encara et recordo. Sempre és amb un somriure buit. Perdre't va ser el pitjor que em va poder passar mai. Quan t'imagino estira't al llit, sol, despert, poruc. Recordant amb melangia els instants inesborrables que a les nostres ments que s'han quedat gravats amb tinta permanent. Aquells moments jugant a fer castells a la sorra, quan solament erem dos infants amb ànsia de jugar i de conèixer el món. Volíem ser valents, aventurers, somiadors. Ens vam quedar en l'intent, i què som ara? Ens volíem menjar el món i resulta que el món se'ns ha menjat a nosaltres. Les tardes caloroses d'estiu, que semblaven la fi del món. Allà a la teva casa de la muntanya passant l'estona. Veiem passar el temps al nostre costat, els minuts, les hores, els dies... Res ens preocupava, no teníem temor del pas del temps, només volíem viure la vida tastant moments de felicitat. Erem com la sorra d'un rellotge i el temps passava amb nosaltres. Ens fèiem grans i vam arribar a la famosa adolescència, els nostres amors, les nostres pors, la pèrdua de la innocència. Els jocs i els castells van convertir-se a llargues passejades al costat de la riba, amb els cabells mullats i el somriure permanent. Els sol acarona la teva pell daurada impregnada de sal que brillava, igual que els meus ulls de color de mel mentre parlàvem de tot i de res. Volíem que les onades se'ns emportessin amb elles i que poguéssim viure per sempre. Arribava la nit, quan la lluna sortia per reinar el cel ple d'astres que volien brillar sota nostre, on ballàvem i cantàvem i ens passàvem nits sense dormir, comtemplant com les estrelles ens miraven i el sol sortia i només llavors anàvem a dormir, amb un somriure guardat sempre al nostre rostre. I anàvem jugant i creixent, aprenent, millorant, sempre junts. Fins que va arribar un dia que vas marxar. El fil daurat invisible que ens unia es va trencar per sempre. Vaig plorar tant que se'm van assecar les llàgrimes, vaig conèixer la fosca soledat i vaig trobar-te tant a faltar. Jo ara sóc aquí, veient com les onades s'emporten els nostres records que ens tenien units fins l'infinit. La història del nostre amor, un amor sense petons, sense romanticisme, un amor d'amistat, de recolzament incondicional, de permanència. Encara sóc aquí veient passar com si de càmera lenta es tractés els moments viscuts al teu cantó, els moments que et van fer com el meu únic amic verdader que he tingut. I donaria fins la vida per tornar a repetir-los, només amb tu.

▼
TEMA: AMOR

Autora: Júlia Buch
Curs: E3 Àgora

3r PREMI

El mar confia

Dins l'espectre del teu passat
que en els teus ulls trasllueix esperança
prens consciència dels teus actes
que t'amenacen i t'encalçen.

No fugis del que has fet,
no fugis de qui ets
afronta-ho. No amb orgull
sinó amb el perdó que esguarda
amagat en un calaix,
i que amb perseverança treballa
mentre desitja de tot cor
que et facis càrrec dels teus actes.

No esperis el perdó,
busca'l i troba'l
no escrutis l'horitzó
com si en poguessis treure respostes.

Igual com fa un bon mariner
després d'anys de feina
quan una amiga com la mar
l'enganya i el vol vèncer.

No et rendeixis sense lluitar,
sense imposar aquest nou ordre
que el teu cor ha dictat
i vol que compleixi sens demora.

I mentre l'ordre tu obeeixis
ella tomba i et tomba
mentre als seus peus et rendeixes
la mar t'esquitxa I no la trobes.

És que no saps el què buscar,
no saps a què aferrar-te,
no saps en qui confiar
més que en la seva mirada.

TEMA: AMOR

Autora: Júlia Gras
Curs: E3 Thalassa

ACCÈSSIT

Wandering in my mind

In the dark of the night
I find myself awake
looking into the blackness that surrounds my bedroom
asking "Why have we become so selfish?"
"Why have we become so cold?"

How did you become this consumerist world?
if in the end nothing of this ever matters
if in the end we always wind up in the same place
if in the end we always wind up in the darkness

The darkness of our souls
cause now crying is a crime
in a strong person's mind

The darkness in our souls shines like fireworks in the night
lighting up all the buildings
then burning them down below
then watching them grow
just to attack them from below

Below is were we will all end
no matter were I come from or who I am

33

TEMA: LLIURE

Autora: Mariona Urgell
Curs: E3 Àgora

Camí cap a la llum

Quan estàs sol,
trist, inquiet,
què et fa revifar?

Quan tens por,
neguit, tristor,
saps tornar a començar?

Mira enrere.
Què hi veus?
Tanca els ulls.
Pensa, recorda.
Què sents?

El so intens del silenci.
El temps s'esmuny
pel pany de la porta.
El tic-tac del rellotge no s'atura.

I tu, enmig de l'enrenou,
de la pena i del desconsol,
únicament saps gemegar,
plorar, cridar.

T'atures lentament.
Hi ha quelcom a l'horitzó
que et crida i et fa pensar.
Veus esperança,
un bri de llum s'acosta,
una espurna que salta i
et vol fer sortir del pou.

No està tot perdut,
alces el cap i estens les mans.
Que el riu s'emporti
totes les penes!
Queda't, simplement,
amb els somriures més sincers
de totes aquelles escenes.

I sempre pensa:
mai és tard
per recomençar.
Ara tens
llibertat per volar.
Busca en tu mateix
la clau per continuar,
i puja al teu estel,
salta i creua el cel!

Potser sembla absurd;
no té cap ni peus.
Però el temps corre,
i no s'atura.
Et fas gran,
i no pots evitar el passat.

Ets cec,
davant teu cada instant avança.
No n'ets conscient,
insensible al que t'envolta.
I quan ja és tard,
no ets a temps de reaccionar.

Per això s'ha de lluitar.
Mirar sempre cap endavant.
Complir somnis i promeses.
Construir el futur,
deixant enrere el passat.
Omplir els anys de vida,
no la vida d'anys.
Pseudònim: Lluna plena
Categoria: E
Tema: Lliur

▼
TEMA: LIURE

Autora: Meritxell Vila
Curs: E3 Àgora

Nada

Siempre la misma máscara
como una prisión
siempre termino sola
en la misma habitación

Bajo presión,
de este mundo trastornado
y por equivocación
vivo cada día con el mismo pecado.

Si no puedo ser yo misma
¿por qué continuar?
¿en esta rutina la que no me deja andar?

No entiendo porque me siento así
¿será por todos mis errores?
¿o por esas mil y una noches?

No sé porqué continuo sufriendo,
en esta sociedad sin fin.

▼
TEMA: LIURE

Autora: Natàlia Bonhomme
Curs: E3 Àgora

2n PREMI

Por qué escribo

Es asunto del azar, es darle un toque de magia a cada letra. Lo cierto es que hay infinitos argumentos por los cuales uno decide escribir, aunque en mi parecer, pueden cambiar constantemente, es decir, cada persona puede escribir por distintos motivos.

Yo no tengo ninguna razón concreta para escribir, es más, tengo todas las que mi mente consigue abarcar, y aún busco nuevas. Cada oración que escribo es el producto del deleite que tengo por expresar o conseguir algo nuevo. Uno de mis motivos para escribir es relatar algo que no quiero que desaparezca, y es que, en mi opinión, somos esclavos del tiempo. Cada atisbo de tiempo se nos esfuma de las manos como oro convertido en humo. Por eso, intento plasmar aquello que sé que quedará enterrado entre los miles de hechos más que han sucedido en el mundo. Quizás quiero obligarme a pensar que las huellas de mis recuerdos no se borrarán, como si de escritos en la orilla del mar se tratasen. Por eso, el tiempo que alguien me ofrece es uno de los más valiosos regalos. Por eso, a mí me gusta regalar a los demás el tiempo que dedico a escribir, al igual que mis tiempos pasados.

Contrariamente, también escribo para olvidar. Para volcar toda mi angustia en cada pequeña letra, intentando que desaparezca de mi mente. Otro de mis porqués destacables es mis ganas de tocar el éxito de mis sueños y deseos con las yemas de los dedos, hacerles cosquillas. Puedo explorar sitios desconocidos, puedo cambiar el mundo, puedo cambiar la realidad. Cuando escribo no imagino meramente mis deseos, también los de otras personas imaginarias que voy conociendo poco a poco, como si de gente real se tratasen. Veo en cada verso o párrafo la oportunidad de crear nuevas rimas, nuevos sentimientos, días o sucesos que nunca han existido, o que quieren ser recordados. Porque para mí, escribir es de las pocas cosas que no tiene límite, que no acaba nunca, que persiste en nosotros como algo nuevo que cada uno podemos crear, es libertad en el más puro sentido de la palabra.

Realmente, no sé por qué empecé a escribir, debió salir de mí yo más profundo, como respuesta a muchas de mis necesidades, algunas de las cuales citadas anteriormente. Supongo que, en cierto modo, y al carecer de una respuesta exacta a “por qué escribo”, soy un cometa que aún vaga por el universo en busca de su propia órbita, quizás intentando atravesar los confines de mi ignorancia.

TEMA: LIURE

Autora: Maria Fàbregas
Curs: E4 Lluís Companys

2n PREMI

Tothom diu

Sembla feliç
Sempre somrient al vent
Com si res li importés,
Tothom diu.

El que ningú sap,
És que és la que millor fingeix.
Tantes nits d'insomni amagant
Que ella no pot més.

Mai plora, li pregunten.
Se li han assecat les llàgrimes, pensa.
Dels seus ulls buits que hi falta amor.
Es sent sola.

Tots els sentiments amagats
Ningú els ha pogut veure
Mai els ha pogut ensenyar
La gent viu sense saber el seu dolor.

Crida ajuda sense dir res,
Ningú no l'escolta,
Ningú la sap escoltar
Ningú la pot ajudar

I, mirant a la lluna,
Li agradaria marxar d'aquest món
On ningú no l'entén,
Enmig de persones sense sentiments

La nit és fosca,
Com la seva ànima.
La por persegueix els seus somnis
No pot continuar així

Sembla alegre i la més maca
Darrere d'aquell somriure
S'hi amaga una tristesa
Mai compartida

Tothom diu
Que sembla la més feliç
I ella ja no pot plorar més
Tothom diu.

TEMA: LIURE

Autora: Júlia Buch
Curs: E3 Àgora

2n PREMI

Com un home

Em pregunto quantes llunes
Han passat des d'aquells crits
Quants adéus va veure el món!
Quant d'odi pres per amor!

Encara en puc escoltar els esgarips, llunyans
Com un home pot tenir el cor tan encegat?
Ploro llàgrimes de compassió per tots ells
Per maldats d'altres van ofegar sons anhels

On és la flama dels cors d'aquells qui van sofrir?
Plora dins meu com si de mi mateixa es tractés
Per què els van fer caure cada lletra del seu nom?
Em fa mal sols de pensar en el seu pesarós món

Records penjats a les parets dels murs de la por
Llàgrimes perdudes entre esgarrapades d'odi
Com un home no és pas aquell qui ho devasta tot
Com un home no és qui degusta amb delit l'horror

I quants nens van patir aquelles sofrències
Que la seva innocència van malmetre
Quants dibuixos d'il·lusions d'ales fràgils
Quant de mal recòndit en traços màgics

Fer tant mal a aquells qui no tenen pas resguards
No és més que de pobres d'esperit i covards
Manquen d'humanitat i dret a perdonança
Aquells qui a tants van fer passar tal malaurança

Potser són homes sense cor
No coneixen el mal del rancor
Potser mai ningú els va ensenyar què és l'amor
Ara amb aflicció, com un home, de debò?

TEMA: LIURE

Autora: Maria Fàbregas
Curs: E4 Lluís Companys

ACCÈSSIT

La por

La por, què és això?
Un sentiment, una emoció?
Un punt negre en l'horitzó.

Podríem definir-ho com
Un simple conjunt de lletres
que ens diu realment com som.

Una paraula que provoca
un etern mal gust de boca
un insomni continu.

En essència què és la por
un petit o gran punt feble
amb el que et vas fent millor.

TEMA: LIURE

Autora: Maria Franquesa
Curs: E3 Àgora

ACCÈSSIT

Preciosa nit

Quan el sol ja decau i les muntanyes es tornen groguenques del reflex del sol ponent, arriba el vent i la fresca. El rierol, que s'esmuny entre les cases del poble, continua portant aigua amunt i avall. Els llums del carrer s'encenen amb un espetec. Fan una llum tènue però agradable, que acompanya molt bé l'ambient d'aquella nit, que preciosa! Els grills canten a l'uníson amb el vent, que udola entre les catifes de fulles que la tardor ha fet caure. Comença a sortir fum d'una de les xemeneies, i després de moltes altres més. Es respira una olor a natura i a llenya cremada molt agradable. El sol ja ha marxat fa estona i entre els turons remuga la foscor. Els carrers ja són totalment buits, es nota que no és pas estiu ni festa major. Les famílies s'apleguen, la taverna s'omple de cantúries i converses. Una ràfega de vent empeny una mica els gronxadors del parc del poble. La lluna acaricia els carrers amb la seva claror i el poble s'arrauleix en l'obscuritat. No hi ha lloc més plàcid, el silenci regna. Els boscos del voltant abracen aquell bonic poble, que sembla amagar totes les penes i els temors entre els carrers empedrats. Quina nit, que preciosa!

TEMA: NATURA

Autora: Maria Fàbregas
Curs: E4 Lluís Companys

Si jo fos

Si jo fos un núvol,
em sentiria lliure.
Iniciaria el meu vol
tan senzill com escriure.

Si jo fos un ocell,
content jo cantaria,
volaria pel cel,
i al meu niu no estaria.

Si jo fos un arbust,
com un pou saviesa,
arrelat i confús,
regalaria bellesa.

Si jo fos una flor,
la reina del jardí,
un esquitx ple d'olor,
i d'amor amb verí.

Si jo fos un riu,
un esclat de colors,
correria sens fi,
perdent les meves pors.

Si jo fos un peix,
m'esmunyiria arreu
com fuig de llum un feix
que mai no aturareu.

Però més enllà de somiar
l'esperança m'activa
i em limito a buscar
una nova perspectiva.

TEMA: NATURA

Autora: Meritxell Vila
Curs: E3 Àgora

2n PREMI

Memòries d'un poble de pescadors

El dia sempre començava igual. Les barques sortint a pescar de bon matí amb la brisa fresca, els vailets anant a l'escola del poble, les comares xerrant entre elles i xafardejant i el forner venent el pa. Tot començava a trenc d'alba, quan el gall cantava despertant mig poble. Pel migdia, els vells sempre passejaven per la plaça major i s'asseien als bancs a péixer coloms o, simplement, prendre el sol amb els ulls aclucats. Tot això era ben normal, al meu poble. El dia passava tranquil, plàcid. El sol recorria el cel contemplant l'espectacle fins marxar i deixar lloc a la lluna. Quan arribaven les barques a port després de tot un dia de feina, els pescadors descarregaven el peix amb fressa. Tothom ja es reunia a casa amb la família. El fum de les xemeneies es barrejava amb el capvespre. Feia una mica de fred, tan sols una mica, perquè la tramuntana sempre bufava a aquella hora. Els avis i les àvies ja explicaven contes als marrecs perquè ja era l'hora d'anar a dormir. Eren dies bonics, on apreciaves allò que tenies i on podies ser feliç, dies en els quals no et feia res arraulir-te entre els llençols al vespre i esperar, entre somnis, el següent. Com n'era de bonic, el poble.

TEMA: PÀTRIA

Autora: Maria Fàbregas
Curs: E4 Lluís Companys

És l'essència castellera!

El meu país, Catalunya:
amaga tresors molt bells.
Tradicció, record llunyà:
coneixes ja els seus castells?

Fosc o clar, el pantaló,
faixa negra o vermella,
camisa de tot color,
teixits que l'avia capdella.

De l'Alt Camp al Penedès,
ja s'estén i es propaga
pel Maresme o el Vallès,
una festa agosarada!

Feina fàcil, no ho és pas.
Atents sempre al cap de colla!
La pinya fa el primer pas,
l'ambient s'omple de patolla!

Amb molt ritme i constància
puja i puja cada capa.
Folre i manilles, paciència.
I s'alça una nova etapa!

Avui hi ha reunió a la plaça.
Animem la tradició!
Veiem com un castell s'alça
i aplaudim amb germanor.

L'anxaneta és ben menuda
feliç fins al cim s'enfila
i amb els quatre dits saluda
mentre la gralla refila.

Moments de plena tensió!
Han aixecat la bandera!
El poble viu l'emoció!
És l'essència castellera!

TEMA: PÀTRIA

Autora: Meritxell Vila
Curs: E3 Àgora

2n PREMI

Fent de guies turístiques

És increïble que, sabent tot el que ens envolta, no ho aprofitem com hauríem de fer-ho. Ara estareu pensant, però de què parla? Com que no ho aprofitem? No ho veiem, no observem les construccions amb els ulls amb què hauríem de mirar tota la ciutat, no pensem al trepitjar el terra de Passeig de Gràcia el que significa aquell terra, el que simbolitza. No tenim oberts els ulls a la història del nostre voltant.

Per poder obrir els ulls jo he necessitat ajuda. I encara així, no crec que pogués veure-ho tot com ho veu ella. A què em refereixo? Ben simple, a una amiga meva. Ella no és de Catalunya, no és ni d'Espanya, així que venir a Barcelona serà una aventura inoblidable per a ella. Em va avisar que vindria, i jo em vaig oferir per passar un matí per ella per ensenyar-li una part de la meva ciutat. Ella va acceptar ràpidament i sense cap dubte.

És impressionant. Va ser el dia que més vaig aprendre sobre la meva ciutat, ja que vaig buscar la informació per poder informar-la bé. A part, ella m'explicava tot el que havia après, coses que ni jo mateixa sabia.

És la nostra terra, és la nostra cultura, són les nostres tradicions... però qui més ho valora no som nosaltres, els que ho podem veure i gaudir cada dia, sinó les persones que vénen de fora, les persones que només ho poden aprofitar durant un curt espai de temps. Nosaltres ho tenim a l'abast cada dia, ells només tindran un dolç record amb el qual somiar.

Mar Lajara

TEMA: PÀTRIA

Autora: Mar Lajara

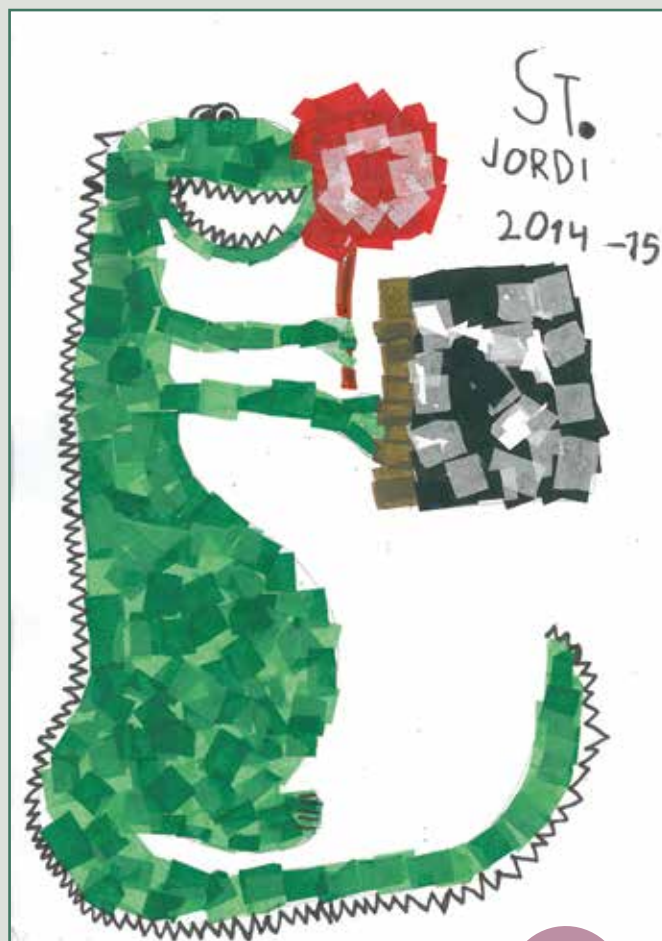
Curs: E4 Lluís Companys

3r PREMI

categoria
E

Concurs de cartells

39

1r
premi

Autora: Ona Montanyà
Curs: 1r Volcans

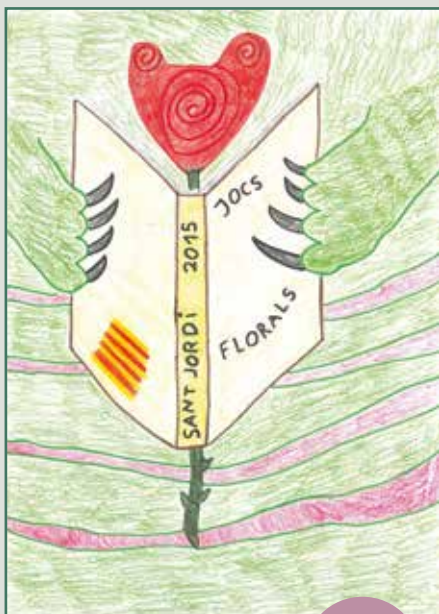
categoria
A

2n
PREMI

Autor: Aleix Obradós
Curs: 2n Tucans

categoria
A

3r
PREMI

Autora: Gemma Campdepadrós
Curs: 1r Volcans

categoria
A

ACCÈSSIT

Autor: Jan Pradal
Curs: 1r Volcans

categoria
A

ACCÈSSIT

Autora: Mireia Fernández
Curs: 2n Tucans

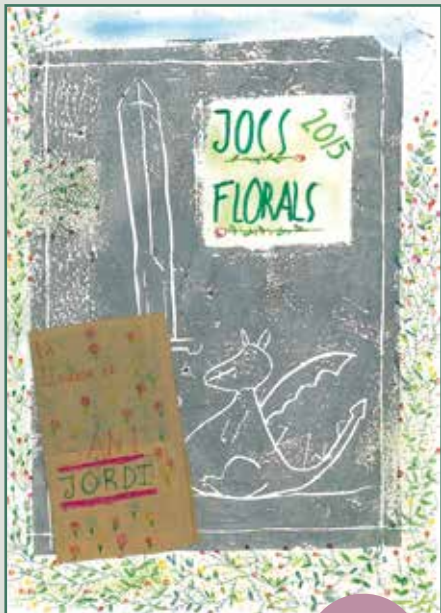
categoria
A

1r
premi

Autora: Laia Montolio
Curs: 3r Falconers

categoria
B

2n
PREMI

Autor: Liam Moore
Curs: 4t Miquelets

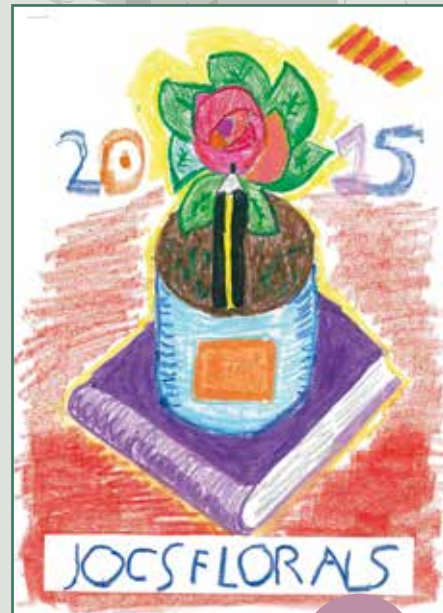
categoria
B

3r
PREMI

Autor: Dani Casadevall
Curs: 4t Raiers

categoria
B

ACCÉSIT

Autora: Laia Celma
Curs: 4t Miquelets

categoria
B

1r
premi

Autora: Clàudia Garcia
Curs: 5è Amazones

categoria
C

2n
PREMI

Autor: Pau Rico
Curs: 5è Hawaiians

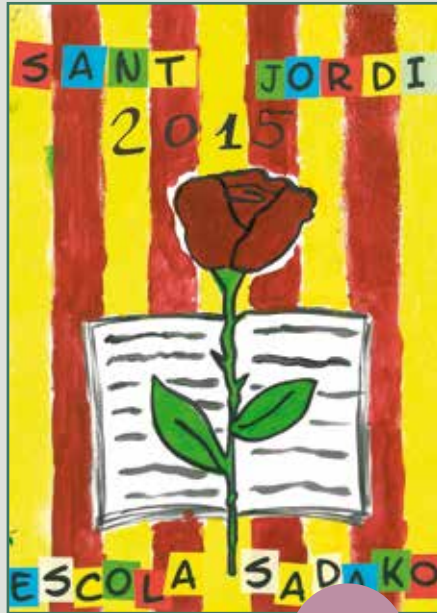
categoria
C

3r
PREMI

Autor: Pau Badia
Curs: 5è Amazones

categoria
C

ACCÈSSIT

Autor: Albert López
Curs: 6è Pirates

categoria
C

ACCÈSSIT

Autor: Robert Vilalta
Curs: 6è Pegassos

categoria
C

1r
premi

Autora: Neus Clavaguera
Curs: 1r ESO Pau Casals

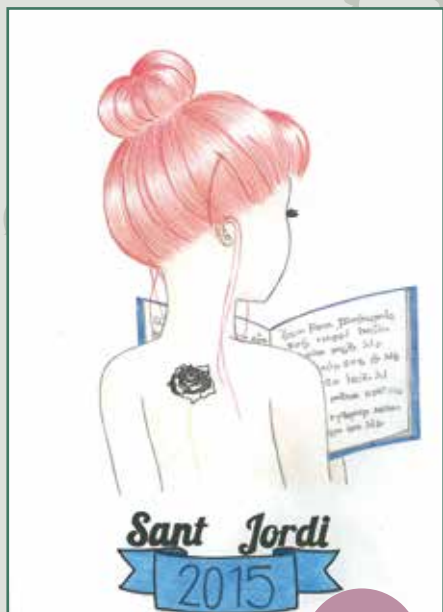
categoria
D

2n
PREMI

Autora: Laia Borén
Curs: 1r ESO Pere Casaldàliga

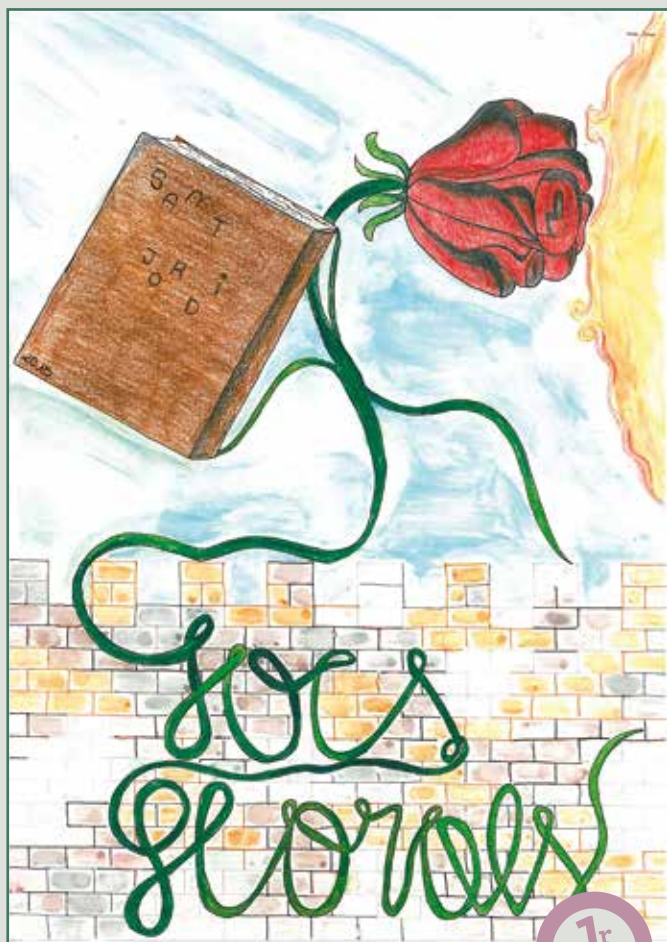
categoria
D

2n
PREMI

Autor: Alba Samaranch
Curs: 4t ESO Lluís Companys

categoria
E

1r
premi

Autora: Júlia Gras
Curs: 3r ESO Thalassa

categoria
E

El racó de l'AMPA

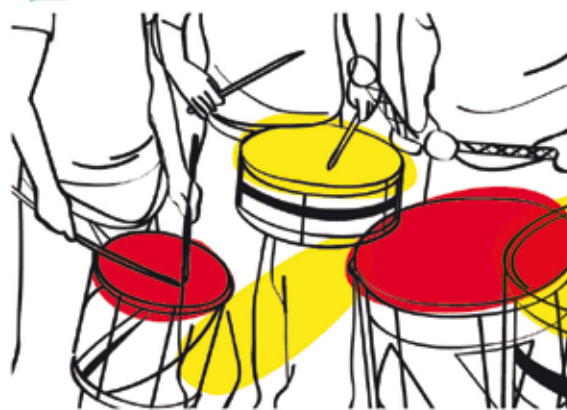
Vine a la
8ª PAELLA
del Mercat de Calaf
dissabte 25 d'abril

PREU MENU 12€ 10€ inclou paella refresc o copa de vi gelat (café 1€)

(opció menú infantil amb macarrons i gelat: 5€)

BATUCADA

ESCOLA SADAKO

segueix-nos a:
www.ampaes.wordpress.com
correu.ampaes@gmail.com

PUNTS DE LLIBRE

Guanyadors del Premis Jocs Florals

Autora: Maria Vila
Curs: EI3 Dofins

Autor: Daniel Arnau
Curs: EI3 Dofins

Autora: Manela Blanco
Curs: EI3 Micos

Autora: Alexandra Roman
Curs: EI4 Circ

Autora: Lucía Yll
Curs: EI4 Circ

Autor: Sini Casadevall
Curs: EI5 Unicorns

Autora: Abril Giral
Curs: EI4 Diablers

Autor: Lluç Martínez
Curs: EI5 Unicorns

Autor: Miquel Escutia
Curs: EI5 Camaleons

Visions polièdriques: Recomana'ns un llibre!

“Ens podeu recomanar algun llibre que us hagi agradat, il·lusionat, sorprès...?”

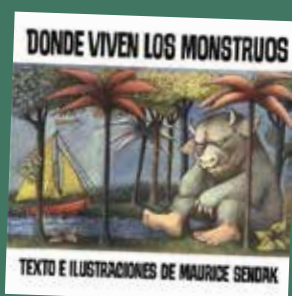
Selecció d'algunes de les respostes dels alumnes, pares/mares i mestres de l'escola..

Hem demanat als nens i nenes de l'escola, als i a les mestres i als pares i mares de l'escola que ens recomanessin un llibre. També els hem demanat que ens expliquessin el motiu de la tria i per a quina edat seria recomanable. Així doncs, trobareu un seguit de propostes interessants agrupades per franges d'edat:

INFANTILS

MAURICE SENDACK

Donde viven los monstruos S.L. Kalandraka Editora, 2014

El àlbum il·lustrado por excelencia, que fue llevado al cine, transporta al lector en un inolvidable viaje de ida y vuelta hasta el terreno de la imaginación. Edición especial que recupera el esplendor de las ilustraciones originales de este genial autor.

Bones il·lustracions i història molt divertida, per fer volar la imaginació
Recomanat per a infants de 7 a 9 anys.

▼
Recomanat per Esther Mayench, mare d'EI4.

MANUEL MARTINEZ SOLER

Ahab y la ballena blanca Luis Vives (EDELVIVES), 2014

El capitán Ahab sale en búsqueda de Moby Dick, su gran obsesión. Perseguirá a la ballena por los siete mares, sin conseguir dar con ninguna pista que le oriente. En su aventura encontrará icebergs, plagas de medusas, barcos hundidos, cuevas de caníbales e islas volcánicas, pero ni rastro de su enemiga. Finalmente, agotado, decidirá abandonar la persecución, y volver a casa feliz. Quizá, entonces, Ahab por fin logre ver a la ballena.

Un llibre il·lustrat en el que cada plana és un petit quadre. Ahab busca la balena però no és capaç de trobar-la. I resulta que no la té tan lluny...

Més informació: www.manuelmarsol.com/Ahab-y-la-Ballena-Blanca-2013-14

▼
Recomanat per David Saiz, pare d'EI4.

DOMINIC WALLIMAN

El profesor Astrocat i las fronteras del espacio EDELVIVES, 2014

Cada noche, el Sol se pone más allá del horizonte y los últimos rayos cubren los cielos de bellos colores. Cuando va llegando la noche, esos colores dan paso a un oscuro y profundo cielo cubierto por un tapiz de «pequeñas» estrellas titilantes. Cuando uno mira esas estrellas y el espacio que hay entre ellas, lo que ve es lo más grande que existe: el universo.

▼
Recomanat per David Saiz, pare d'EI4.

INGO SIEGNER

El petit drac Coco i els pirates S.A. Editorial La Galera, 2013

Vacances, per fi! El petit drac Coco i la seva amiga Matilde viatgen amb el seu rai cap a l'illa de la Tortuga. Però de sobte són abordats per un vaixell pirata. El famós capità pirata Ton fa encadenar en Coco i la Matilde. Però llavors esclata un motí a bord del vaixell i en Ton el Terrible necessita l'ajuda del petit drac.

M'ha agradat perquè és un llibre d'aventures i perquè s'ajuden entre ells. El drac Coco i la seva amiga, la porc espí Matilde surten a navegar cap a l'illa de la Tortuga quan el famós vaixell de Ton el Terrible els captura. Però el pirata Ton té problemes i seran el Coco i la Matilde qui l'ajudaran a resoldre'ls. Forma part d'una col·lecció de 8 històries diferents. Son les històries que viu el drac Coco amb els seus amics. Són molt emocionants.

▼
Recomanat per Víctor Vilaseca Roca, alumne de 3r de primària.

DAVID WALLIAMS

El noi del milió Montena, 2013

Joe Spud té tot el què qualsevol noi de la seva edat podria desitjar. Tot? En Joe Spud és el nen de dotze anys més ric del món. Té tants diners que ha comprat tot el que es pot voler: un cotxe de Fórmula 1, mig milió de parells de sabatilles d'esport (sense exagerar), un gos robot importat del Japó, un aquari amb dos cocodrils i un tauró, i també tot un parc d'atraccions privat per al jardí de casa seva. Però el que necessita de debò no ho pot comprar amb diners.

El llibre ens parla d'en Joe Patata. Es tracta d'un xicot milionari que estudia a l'escola més cara d'Anglaterra. El seu pare té una empresa de fabricació de rotllos de paper de vàter, que es diu Culfresc. Com que el seu pare és milionari, en Joe és assetjat pels seus companys de classe.

En Joe decideix aleshores anar a l'escola pública del barri, on coneix en Bob. En Joe i en Bob viuen junts moltes aventures totes molt divertides. Aquest llibre m'ha agradat tant que ja me l'he llegit dues vegades!

▼
Recomanat per Guillem Rodriguez, alumne de 4t de primària.

ADOLESCENTS

J. D. SALINGER

El Vigilant en el Camp de Sègol Edicions 62, 2011

Els dos llargs dies que Holden Caulfield, el jove protagonista, passa a Nova York són la seva fugida personal. Fuig del món dels adults, un món que rebutja, intentant protegir la seva infantesa, un territori pur que ja no és el seu. Holden Caulfield sap que s'està fent gran i que no pot deturar aquest procés natural; es rebel·la i, volent actuar contra l'inevitable pas del temps, el noi opta per un camí incert i de difícil tornada...

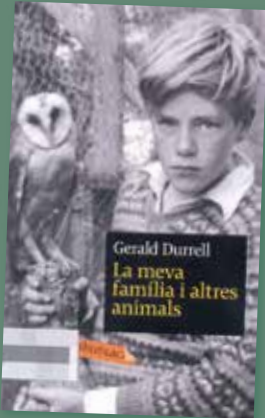
És una petita novel·la escrita durant la postguerra (a principis dels 50) però que té una lectura universal i propera. Tot i que va patir censura als inicis de la seva publicació, encara avui és una lectura d'actualitat. És un clàssic literari de la pèrdua de la innocència. La història es basa en la fugida endavant de l'adolescent Holden Caulfield, quan és expulsat de la seva escola. Sense intenció de tornar a casa els pares, Holden en la seva soledat, s'enfronta a un horitzó ple de confusió pel seu futur, i un rebuig per la hipocresia social que l'envolta.

▼
Recomanat per Núria Peris, mare de 4t d'ESO.

ADOLESCENTS

GERALD DURRELL

La meva família i altres animals Castellnou Edicions, 1883

Convertida ja en un clàssic universal, *La meva família i altres animals* narra les peripècies d'una família insòlita, desbaratada i molt poc convencional que decideix abandonar la grisa i plujosa Anglaterra per instal·lar-se a l'assolellada i paradisiaca illa grega de Corfú. Entre la fauna de l'illa que estudia l'autor, aleshores un jove aprenent de científic, hi trobarem els excèntrics i originals membres de la seva família, en un relat intel·ligent, ple de sentit de l'humor i d'una particular tendresa. Segons

47

Lawrence Durrell, el cèlebre escriptor del Quartet d'Alexandria, el seu germà Gerald va enriquir la literatura universal amb un llibre veritablement còmic, una "obra mestra d'humor, alegria i poesia". Es un llibre fresc, divertit, vibrant,..., està basat en la vida de l'autor quan era petit amb la seva família a la illa de Corfú, el que allí, en aquell indret paradisiac va viure, els personatges que hi circulen i sobretot, el seu gran amor per la natura i els animals. De fet, en Gerald Durrell va ser un gran naturalista que va revolucionar el concepte de com havien de ser els zoològics.

▼
Recomanat per Rosa Puigpinós i Riera, mare de 4t d'ESO.

ORSON SCOTT CARD

El joc de l'Ender S.A. Ediciones B, 2013

La Terra pateix l'amenaça dels insectors, uns éssers que es comuniquen mitjançant la telepatia. Aquesta raça extraterrestre considera que no té res en comú amb els humans, els quals pretén destruir. Atès que la humanitat necessita un nou tipus de geni militar per tal de derrotar els enemics, s'ha permès el naixement de l'Ender, encara que la simple existència d'aquest nen constitueix una anomalia viva, ja que és el tercer fill d'una parella en un món que ha limitat estrictament el nombre de descendents a dos. Mitjançant videojocs i els perillosos assajos de batalles espacials que l'Ender realitza amb els seus companys, el nen haurà d'aprendre totes les habilitats relacionades amb la guerra. En aquesta obra, Orson Scott Card ha sabut conjugar la seva habitual habilitat en el tractament de les emocions amb l'ús de les simulacions per ordinador i els jocs de fantasia en la formació militar, estratègica i psicològica del protagonista.

Ciència ficció espectacular i creativa, amb protagonistes nens/adolescents i tensió contínua. L'acceptació d'altres races i cultures... Quan és legítima la violència... Fa pensar!

▼
Recomanat per Carles Ventura Rovira, mare de 6è d'EP.

ASHA MIRO/ANNA SOLER-PONT

Rastres de sàndal La Butxaca

1974. La Muna és una nena òrfena d'onze anys que treballa a Bombai i no pot oblidar la seva germana petita, de qui la van separar. La Sita té sis anys i, sense altres records que els dels orfenats de Nasik i Bombai, on ha crescut, somia tenir uns nous pares. En Solomon, un nen etiop de vuit anys, viu a... És un llibre del qual s'ha fet també una pel·lícula. Molt emotiu i viu. Interessant per apropar-te a la cultura hindú, a la vida real dels nens a l'Índia i a l'adopció.

▼
Recomanat per Anna Sopena, mare de 4t i 5è d'EP.

JOSÉ MAURO VASCONCELOS

Mi Planta de Naranja Lima Libros del asteroide, 2011

Nuestra librería Vanessa Gómez (Librería de Vigo) recomienda *Mi planta de naranja lima*: “Cuando la inocencia se ve interrumpida y nos vemos obligados a hacernos adultos antes de tiempo. Un libro lleno de ternura”. De mayor Zezé quiere ser poeta y llevar corbata de lazo, pero de momento es un niño brasileño de cinco años que se abre a la vida. En su casa es un trasto que va de travesura en travesura y no recibe más que reprimendas y tundas; en el colegio es un ángel con el corazón de oro y una imaginación desbordante que tiene encandilada a su maestra. Pero para un niño como él, inteligente y sensible, crecer en una familia pobre no siempre es fácil; cuando está triste, Zezé se refugia en su amigo Minguinho, un arbolito de naranja lima, con quien comparte todos sus secretos, y en el Portugués, dueño del coche más bonito del barrio.

Es una historia emocionante, contada desde la perspectiva muy acertada de un niño de cinco años, cuya vida no es fácil. Imborrable la ternura que llega a provocar. Un clásico en Brasil.

Recomanat per Astrid Yebra Marquina, mare de 2n d'ESO.

HERMANN HESSE

Demian & bajo las ruedas Edhasa, 2011

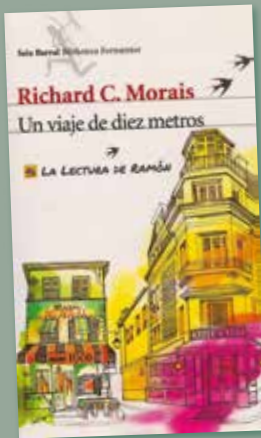

Demian (1919), publicado originalmente con el seudónimo de Emil Sinclair, comparte con *Bajo las ruedas* (1906) el perspicaz análisis de los mecanismos de represión y control a los que durante su etapa de formación se ven sometidos los jóvenes en una sociedad burguesa, y que los obliga a emprender una dura pugna por preservar su sensibilidad, su propia personalidad, y poder así emprender libremente la búsqueda de su destino en el mundo adulto. Sin embargo, entre una y otra obra, ambas de claros tintes autobiográficos, Europa –y de un modo muy acusado el propio Hesse– se vio zarandeada por la Gran Guerra (1914-1918), y su huella es bien visible en el diverso enfoque que en estas dos pequeñas obras maestras adopta del autor de *El lobo estepario* para abordar los temas centrales de su universo creativo. Per a mi és un llibre de referència que m'ha fet pensar molt al voltant del tema de l'emancipació personal. El llibre ens porta a viure en primera persona l'assoliment de la consciència ètica per part d'un adolescent i les seves reflexions envers les grans possibilitats de la voluntat i les implicacions espirituals de les nostres decisions. És clar que Hesse dota d'un transfons humanista alguns temes essencials tradicionalment abordats per la religió. DEMIAN ens farà reflexionar, ens donarà preguntes clau; qui vol imaginar respostes? Tothom aquí pot mirar de trobar la seva.

Recomanat per Toni Lopez Muñoz, pare de 4t d'ESO.

RICHARD C. MORAIS

Un viaje de 10 metros Seix Barral, 2012

Hassan Haji nació en el piso de arriba del restaurante de su abuelo en Bombay, entre el aroma a curri y el sabor de las especias. Pero la tragedia empuja a su familia al exilio, y en su picaresco periplo Hassan y los suyos se instalan en un pueblo de los Alpes franceses, donde la célebre chef madame Mallory regenta el sofisticado Le Saule Pleureur. A sólo diez metros, los Haji montan un pequeño local de cocina hindú, cuyos intensos olores y estridente música revolucionan a los vecinos.

Tras una serie de hilarantes contratiempos culturales, la gran chef francesa descubre, para su gran horror, que Hassan, el jovencito del otro lado de la calle, es un cocinero con un talento innato muy superior al suyo. De ese modo se desencadena una guerra culinaria llena de giros inesperados que enfrentará al padre de Hassan, un hombre curtido en las calles de Bombay, con la imperiosa madame Mallory, en una batalla campal que acabará por desvelar al joven Hassan su auténtico destino en la vida.

Aquest és un llibre del qual també s'ha fet una pel·lícula. Tots a qui us agrada cuinar, el mon gastronòmic en general i especialment la cuina i cultura hindú, en gaudireu molt ja que s'endinsa en tots dos elements.

▼
Recomanat per Anna Sopena, mare de 4t i 5è d'EP.

ARNALDUR INDRIDASON

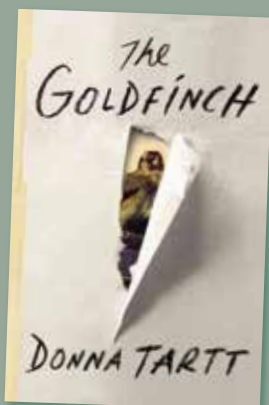
La mujer de verde RBA Libros, 2015

Unos obreros de la construcción descubren un esqueleto humano mientras trabajan en una urbanización de Reykiavik. Años antes, esa parte de la ciudad era todo colinas, y Erlendur y su equipo esperan que se trate de un caso típico de desaparición; quizá alguien una vez se perdió en la nieve y ha permanecido enterrado durante décadas. Pero las colinas tienen más de una trágica historia que contar: relaciones fallidas y angustias, la ira, la violencia doméstica y el miedo, la lealtad familiar y la vergüenza de la familia. Pocas personas quedan aún con vida que puedan contar la historia, y los secretos llevados a la tumba no pueden permanecer ocultos para siempre. Mientras Erlendur comienza a desenterrar secretos casi olvidados, también deberá salvar a su hija de la autodestrucción.

Llibre policíac que reflecteix bé la societat islandesa. Típica novel·la negra nòrdica però colpidora. Agradable de llegir d'una tirada.

▼
Recomanat per Jordi Muntane Pujadas, pare de 4t d'ESO.

DONNA TARTT

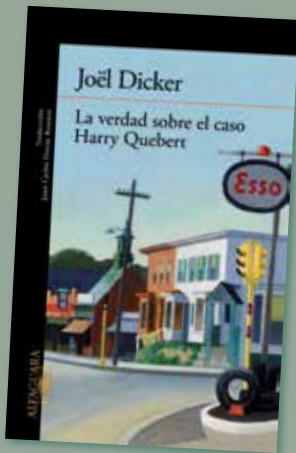
The goldfinch Little, Brown & Company, 2013

Aged thirteen, Theo Decker, son of a devoted mother and a reckless, largely absent father, survives an accident that otherwise tears his life apart. Alone and rudderless in New York, he is taken in by the family of a wealthy friend. He is tormented by an unbearable longing for his mother, and down the years clings to the thing that most reminds him of her: a small, strangely captivating painting that ultimately draws him into the criminal underworld. As he grows up, Theo learns to glide between the drawing rooms of the rich and the dusty antiques store where he works. He is alienated and in love - and his talisman, the painting, places him at the centre of a narrowing, ever more dangerous circle. The Goldfinch is a haunted odyssey through present-day America and a drama of enthralling power. Combining unforgettably vivid characters and thrilling suspense, it is a beautiful, addictive triumph - a sweeping story of loss and obsession, of survival and self-invention, of the deepest mysteries of love, identity and fate. Es un drama fascinantemente bien escrito.

▼
Recomanat per Ludmila Prudkin, mare de d'EI3.

JOËL DICKER

La verdad sobre el caso Harry Quebert Alfaguara, 2013.

La verdad sobre el caso Harry Quebert, de Joël Dicker es una novela de suspense a tres tiempos -1975, 1998 y 2008- acerca del asesinato de una joven de quince años en la pequeña ciudad de Aurora, en New Hampshire. Quién mató a Nola Kellergan es la gran incógnita a desvelar en esta incomparable historia policiaca de la narrativa extranjera, cuya experiencia de lectura escapa a cualquier intento de descripción. El mayor fenómeno editorial de los últimos años: un joven suizo de 27 años con un thriller monumental, literariamente adictivo. Es una història que atrapa des de la primera fins a la darrera pàgina, amb personatges ben retratats i interconnectats, que et porten amb ritme i intriga al llarg del llibre. Molt bon fil argumental, ben escrit i sap mantenir l'interès en l'evolució dels protagonistes i la pròpia trama.

▼
Recomanat per Montse Tarridas, mare 3r d'ESO.

ARUKI MURAKAMI

Kafka a la platja Empuries, 2006.

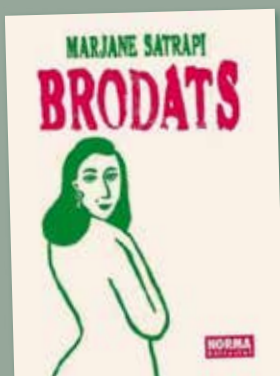
Després de l'èxit aclaparador de *Tòquio Blues*, i amb un nombre de lectors cada dia més ampli, Haruki Murakami presenta una esplèndida nova novel·la que narra les desventures de dos carismàtics i extraordinaris personatges. Kafka Tamura és un estudiant solitari i disciplinat que un bon dia decideix fugir de casa i agafa un autobús en direcció a Takamatsu, un poble escollit a l'atzar, on trobarà una biblioteca privada per passar les hores i completar la seva educació autodidacta. Paral·lelament, la plàcida vida del vell Nakata, un home que parla amb els gats i està marcat per un accident d'infància que el va deixar mutil·lat, canviarà de manera tràgica i irreversible. Les odisses personals i sempre paral·leles d'aquests dos personatges convergeixen en una rica, suggerent i magnífica tragicomèdia construïda amb el ritme àgil, la delicadesa poètica i la destresa narrativa pròpies de Murakami, que demostra, una vegada més, la seva capacitat per crear personatges anodins i alhora excepcionalment seductors i l'atractiva peculiaritat del seu univers literari.

És un llibre amb una trama molt original, que barreja realitat amb alguns tocs fantàstics, que «enganxa». Alhora aporta una visió de la societat japonesa, la qual cosa a mi també em va resultar interessant. Menys dura que potser alguna altra novel·la de l'Aruki Murakami com *Tokio Blues*.

▼
Recomanat per Marta Sánchez Picart, mare d'EI 4.

MARJANE SATRAPI

Brodats S.A. Norma Editorial, 2004

Una tarda qualsevol, mentre els homes fan la migdiada, les dones es reuneixen a la saleta i fan un te. I mentre beuen, airegen el cor. Mica en mica, cadascuna d'elles explica una experiència vital que les ha marcat per sempre més: matrimonis concertats, infidelitats que els han canviat el futur... i el més important de tot, haver de mantenir la virginitat fins al matrimoni, una cosa que, en els temps moderns, de vegades no sempre és possible. Brodats és un dur retrat sobre la situació de la dona a l'Orient Mitjà i sobre la millor manera de sobreviure-hi.

Es una novel·la gràfica que explica, amb el punt just d'humor i de drama, què passa, a l'Orient Mitjà, quan les dones es queden soles i poden explicar-se experiències vitals de tota mena. És una manera amena i molt directa d'entendre determinats valors culturals i també la situació de la dona en aquests països, amb un punt de vista totalment femení. Penso que ajuda a empatitzar amb dones que són en un altre indret i trenca amb determinades percepcions que tenim des del nostre país.

▼
Recomanat per Montse Tarridas, mare de 3r d'ESO.

Novela situada en la primera mitad de nuestro siglo, cuenta la historia del Dr. Wilbur Larch -santo varón y obstreta, eteradicto y abortista, director de un orfanato- y la de su huérfano favorito, Homer Wells, quien nunca consigue ser adoptado. El Dr. Larch siente la obligación moral de liberar a las madres pobres de un embarazo no deseado, antes que admitir en un asilo a sus hijos abandonados. Homer Wells, a quien Larch quiere como a un hijo, al crecer se niega en cambio a «acabar con una vida humana». La novela es, claro, mucho más que un libro sobre el aborto, aun así tratado por Irving con un excepcional conocimiento histórico, médico, legal, filosófico y moral; es también una saga en la mejor tradición del siglo XIX -y de Irving-, que sigue a varios personajes peculiares, todos mal nacidos, marcados por su extrañeza en esta tierra, pero todos héroes, auténticos príncipes y reyes de su propia existencia

Recomano qualsevol llibre d'en John Irving. Aquest no és dels més recents que ha escrit però sí un dels últims dels que jo he llegit. M'agraden perquè són diferents, tenen un toc de surrealisme, però en tot cas, sempre hi ha un trets comuns com a teló de fons: unes relacions d'amistat sòlides per damunt de tot, i capaces de sobreviure a tots els abismes, l'amor pares/mares fills (fins i tot en aquest llibre que el protagonista és un orfe) i l'amor. I tot això, sense ser empalagós, tot això disfressat d'històries a vegades complexes i en ocasions un punt sòrdides o tal com he dit anteriorment, surrealistes.

▼
Recomanat per Rosa Puigpinós i Riera, mare de 4t d'ESO.

Una veu poderosa, una imaginació inquietant. Teresa Muñoz irromp al panorama literari amb una intriga psicològica plena de clarobscur i girs inesperats que atrapa el lector i l'empeny a enfrontar-se a la por més indefugible: un mateix.

La Sabina sap que hi ha alguna cosa que no funciona. El cap li ho diu i el cos li ho fa sentir, però no sap què és exactament. No sembla que a la seva vida hi hagi res fora del comú que pugui ser l'origen d'aquest malestar, que cada dia és més intens i que la trastoca. A poc a poc, una petita veu dins seu li indicarà per on ha de buscar, però no serà fàcil escoltar-la i, per fer-ho, la Sabina haurà d'enfrontar-se a les seves pors: intueix que hi ha coses que potser és millor no saber.

Què faries si t'adones que no et trobes bé i no saps si és per alguna cosa que t'ha passat fa molt de temps, que potser no records? Una bona intriga psicològica, d'una autora i mare que el curs vinent formarà part de l'escola.

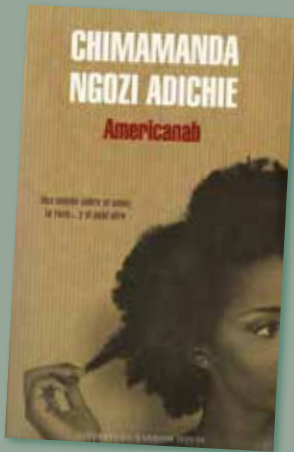
▼
Recomanat per Marta Fernández Gaspar, mare de 4t d'EI.

Martí Domínguez ret tribut al poeta Titus Lucretius Caro, que un segle abans de Crist va escriure *De rerum natura* ('Sobre la naturalesa'), un poema enciclopèdic que combina la bellesa de la forma i el contingut científic. Precursor de l'evolucionisme, el text destil·la un ateisme incisiu que va ser silenciada per l'Església durant segles. El somni de Lucreci narra precisament la redescoberta del poeta romà a principis del segle XV, quan es va recuperar la darrera còpia del text en un remot monestir alemany, una troballa que va impressionar els pensadors del Renaixement i de la Il·lustració i que va influir en l'evolucionisme darwinista.

Explica de manera molt clara i engrescadora el procés de trobada i recuperació d'un llibre escrit a l'època romana, el *Rerum Natura*. Allà el poeta Lucreci explica com allunyar-nos de la intolerància i el dogmatisme a l'hora que posa les bases del pensament científic modern basat en la raó, la reflexió i el diàleg. Moltes de les idees que ara ens semblen irrenunciables ja van ser escrites fa dos mil anys.

▼
Recomanat per David Saiz, mare d'EI 3.

Lagos, mediados de los noventa. En el marco de una dictadura militar y en una Nigeria que ofrece poco o ningún futuro, Ifemelu y Obinze, dos adolescentes atípicos, se enamoran apasionadamente. Como gran parte de su generación, saben que antes o después tendrán que dejar el país. Obinze siempre ha soñado con vivir en Estados Unidos, pero es Ifemelu quien consigue el visado para vivir con su tía en Brooklyn y estudiar en la universidad. Mientras Obinze lucha contra la burocracia para reunirse con Ifemelu, ella se encuentra en una América donde nada es como se imaginaba, comenzando por la importancia del color de su piel. Todas sus experiencias, desgracias y aventuras conducen a una única pregunta: ¿acabará convirtiéndose en una “americanah”?

M'ha agradat i m'ha emocionat perquè et posa a la pell d'una jove immigrant que intenta fer una nova vida en una cultura molt diferent. Les seves arrels, les dificultats que pateix en el nou país i les persones que coneix la convertiran en una persona adulta contradictòria i molt interessant.... No podrà evitar tenir per sempre més un peu en el seu país d'origen i un altre en el d'acollida.

▼
Recomanat per Raquel Fernández Salvador, *mare de 6è d'EP.*

Un testimoni únic sobre l'exili, la deportació i l'Holocaust. L'autora d'aquest llibre va néixer a Barcelona i va ser educada com a catòlica en l'apostòlica i romana Espanya de Franco. Després de morir la seva mare, Dory Sontheimer descobreix, en un armari de casa seva, set caixes amb fotografies, cartes, passaports i altres documents que li revelen la identitat jueva i la dramàtica història de la seva família, víctima de la persecució i matança de jueus perpetrada pel règim nazi. Aquesta revelació ha suposat un abans i un després en la vida de la Dory que, encara avui, segueix viatjant arreu del món per completar la investigació sobre un passat que havia quedat sepultat.

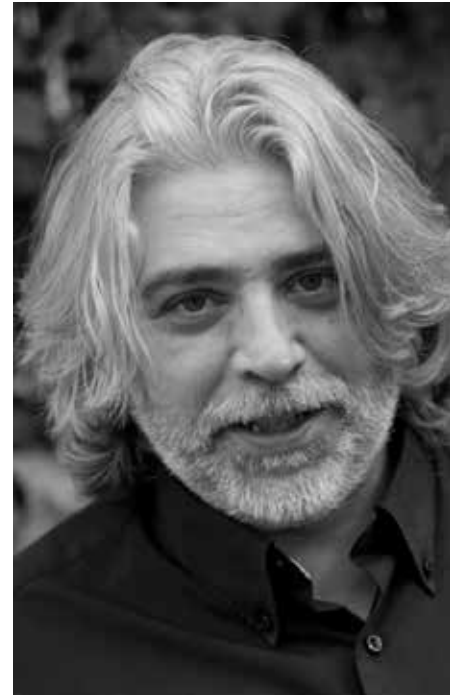
Malgrat la prevenció amb què vaig iniciar la lectura d'aquesta obra per la duresa de la temàtica (la persecució jueva duta a terme pel nazisme), la veu de l'autora, commoguda per la descoberta d'un passat familiar que desconeixia, i el to de les cartes que els seus pares, avis i oncles s'intercanviaren en aquell funest període emocionen profundament per la intensitat de l'amor que traspuen. Per això precisament, aquest llibre, a part de ser un testimoni molt colpidor de la bogeria hitleriana, és, per damunt de tot, una sublim manifestació de la indestructible força de l'amor i del triomf de la dignitat sobre la vexació.

▼
Recomanat per Montserrat Puig Munt, *mare de 1r d'ESO.*

Jaume Copons

A l'escola hi ha tres nois, en Pere, en Ferran i en Domènec, que són uns bons lectors de la sèrie de llibres de "l'Elvis". Tan bon punt van saber que l'equip de Sakdelletres teníem la intenció de fer una entrevista a l'autor dels seus llibres preferits, van començar a pensar preguntes per fer-li.

Vam pensar que una bona opció podia ser entrevistar l'autor per Skype. Ens facilitava la trobada i era per a tots nosaltres una nova modalitat per experimentar.

Els temes sobre els que escrius són sempre relacionats amb la vida quotidiana? En què t'inspires?

Jo, com molts escriptors, escric sobre el que m'envolta, tinc fills, amics... i crec que quasi el 100 per 100 dels temes sorgeixen d'aquí. Vosaltres que heu llegit "Elvis" sabreu que hi ha molta bogeria i coses completament desproporcionades, però sempre parteixen d'una base real. Aquesta base real pot ser per exemple el fet que al meu fill quan tenia sis anys li van diagnosticar TDAH, que és el que té l'Elvis, i després me'l van detectar a mi. A partir d'aquí vas creant i imaginant però sempre sobre el punt de sortida. A mi m'agrada parlar de les coses que ens envolten, de les coses que ens passen.

Quin llibre has gaudit més escrivint?

És difícil de dir. Ja fa més de vint anys que em dedico a escriure, he escrit llibres, guions per a la ràdio, per a la tele... Tots els llibres els he gaudit molt per una cosa o una altra, alguns et fan patir perquè hi has de posar molt esforç i hi has de dedicar molta estona, però en definitiva tots els acabes gaudint. Tant els que faig sol, com els que faig en grup.

Alguns dels teus llibres s'han convertit en sèries d'animació, oi? Quins? Què et sembla veure les teves idees en pantalla?

Jo he fet força televisió. He escrit els guions dels Lunnis, Barri Sèsam, etc. Però la primera producció escrita pensada només per a ser llegida "l'Elvis" es convertirà en una sèrie d'animació que encara estem tancant amb empreses angleses, franceses i canadenques.

"A mi m'agrada parlar de les coses que ens envolten, de les coses que ens passen"

Hem llegit, en una entrevista que us van fer per al diari *El País*, "No damos moralina ni moralejas ñoñas, pero todo el libro está lleno de valores, como la amistad, el esfuerzo, la comprensión..." És fàcil tenir en compte els valors quan escrius?

Jo us recomanaria que no els tinguéssiu en compte. Sé que sembla absurd, ja que els faig servir, però jo només parlo de les relacions entre companys, entre amics i enemics. Faig que les idees vagin sortint, respecte a l'amistat, a la companyia, a créixer un mateix,...

Però si t'esforces molt i penses, ara vaig a posar valors, vaig a fer que en surtin molts, acabes fent una cosa molt avorrida, lluny de la realitat.

Nosaltres pensem que els teus llibres no són infantils. Per què els editors creuen que sí que ho són?

Jo crec que quan escric per a nens de la vostra edat intento no pensar en vosaltres com si fóssiu tontos. Per exemple hi ha coses que potser no enteneu prou bé en una primera lectura. No passa res, potser més endavant quan el torneu a llegir ja ho acabareu de pescar. Potser algun pare o germà gran llegeix l'Elvis i li agrada perquè trobarà moltes idees que també són del seu món i també l'afecten. Per a mi això és bo, jo poso un llibre i que el llegeixi qui vulgui.

Quantes hores dediques a escriure cada dia?

Totes. Jo em dedico només a escriure i fora d'escriure faig unes altres activitats que també tenen a veure amb escriure. Per exemple, faig xerrades, entrevistes però bàsicament escric. Per sort treballo a casa meua, però dormo molt poc. Com que m'agrada tant hi dedico temps tot els dies.

Quins consells donaries a un noi que es vulgui dedicar a escriure històries?

De consells n'hi ha moltíssims. El primer, qui vulgui escriure ha de llegir, llegir i llegir.

Escriure costa esforç, primer cal pensar en el que volem escriure. De ben segur que us ha passat a vosaltres a l'escola, us han fet escriure una redacció o un poema per St. Jordi, us hi poseu amb moltes ganes i quan porteu dues ratlles ja no sabeu què posar. Això passa perquè primer s'ha de pensar, s'ha d'estructurar, per on començo, per on acabo. Sabeu allò del plantejament, nus i desenllaç, que segur que us han explicat, doncs... això és veritat. S'ha de tenir en compte i també cal tenir en compte qui és el narrador, i quin objectiu tenim, si vull fer por, si vull fer riure... i finalment el que diria és que escriure és bàsicament reescriure, és a dir, el textos no s'acaben i poses al final fi i s'ha acabat. Has de tornar sobre el text, mirar que tot s'entengui, que la lectura sigui coherent. Segur que també us ha passat que esteu escrivint i de sobte no sabeu per on seguir i quan rellegiu veieu que no funciona, això ens passa a tots. Amb aquest treball de lectura i de treball el que aconseguixes

“qui vulgui escriure ha de llegir, llegir i llegir”

és que el text sigui rodó. Sobretot heu de tenir molta paciència, no hi ha pràcticament ningú que no necessiti fer i refer, és una feina que requereix aprenentatge, llegir, pensar, estructurar, escriure.

Creus que ara els nois i noies llegim poc?

Penso que això és un mite. A qualsevol programa de ràdio o de televisió ho diuen. De fet els nens i els adults, quan parlem de tota la població, han llegit molt poc al llar de la història. Penseu que al segle XIX, per exemple, l'índex d'analfabetisme era altíssim, només un sector de la societat llegia. Ara què passa, doncs que tot hom té accés a la lectura, a la literatura, a l'escola, a les biblioteques... i teniu moltes possibilitats, per exemple en el món digital: les pantalles, les vídeoconsoles, la tele, internet... i per tant hi ha un tipus de lectura que és diferent. Dit això, considero que llegir és molt important perquè malgrat que tinguem totes aquestes pantalles i tot això, hem de saber que l'aprenentatge i el nostre coneixement s'adquireixen a través de la lec-

tura i la literatura i fan que se t'obri una finestra molt important cap al coneixement i també cap al camp de la imaginació. De les possibilitats del pensament, i es nota moltíssim, la gent que llegeix té una expressió, un vocabulari, una manera d'explicar-se que és molt més rica que la d'aquells que no ho fan. En els estudiants això repercuteix moltíssim en els estudis. Per exemple les mates, molts dels problemes que alguns tenen amb les mates és perquè no entenen bé que els estan preguntant... jo no m'obsessionaria gens perquè hi ha altres maneres de llegir actualment.

Hem sabut que quan eres petit no vas ser gaire feliç a l'escola, què passava?

Vaig anar a una escola que era bastant desastrosa. No els preocupava gens la lectura ni la literatura. El que volien era que sabéssim els rius d'Espanya i les taules de multiplicar, i entre que m'avorria molt i que et queien bufetades per no res, no vaig ser feliç a l'escola. Fins que a finals de cinquè els meus pares van fer un pensament i em van canviar, em van dur a una escola catalana, activa, amb uns mestres totalment implicats, i aquesta escola es deia Icària. Us sona?

Sí

De què?

Per què és la ciutat de l'Elvis.

Exacte, en aquesta segona escola vaig aprendre molt, vaig aprendre coses que m'han anat molt bé a la vida i hi vaig ser molt feliç.

En què et vas inspirar per crear els personatges?

Elvis, com sabeu, és un llibre que no escric sol, ho faig amb en Daniel Sardà i en Ramon Cabrera i el dibuixant és l'Óscar Julve. És una història que hem fet molt entre tots. Us explicaré en què ens vam inspirar. L'Elvis es diu Riboldi perquè jo tenia un company de classe que s'hi deia i és un cognom que sempre m'havia agradat moltíssim. I es diu Elvis, malgrat que la gent es pensa que és per l'Elvis Presley és per un altre can-

*“la gent que llegeix té una expressió,
un vocabulari, una manera
d'explicar-se que és molt més rica que
la d'aquells que no ho fan.”*

tant que es diu Elvis Costello, perquè en el moment que estàvem creant el personatge estàvem escoltant-lo a ell. El Lagunilla i l'Emma són noms de companys nostres de l'escola. El nom del doctor està inspirat en el del neuropsiquiatra que va diagnosticar TDAH al meu fill. Tots són referències de coses i de persones que més o menys existeixen.

En Boris és un gran aficionat al curri. D'on has tret aquesta idea?

En realitat en Boris és paquistanès, es diu Baris, però la gent no coneix aquest nom i li diuen Boris. Els seus pares tenen un petit supermercat. Els paquistanesos utilitzen molt curri en els seus àpats i a nosaltres també ens agradava. A més en Boris no deixa de menjar una cosa que es diu “samosas” que és una mena d'empanada que fan a molts llocs de l'Índia i de l'Àsia on també hi ha curri. I mira, ens va fer molta gràcia el tema i el vam anar posant.

Als llibres hi apareixen idees que a vosaltres també us agraden, com per exemple el ball, la informàtica, el cinema...?

Sí, és clar. A nosaltres amb l'Elvis i a mi, quan escric en general, ens agrada escriure sobre aquelles coses que ens diverteixen. Per això els nostres llibres estan plens de referències cinematogràfiques, culturals... per això surt l'Einstein, en John Lennon, clàssics del cinema musical, ACDC... en fi totes les coses del món modern perquè nosaltres vivim en aquest món. Jo no visc al segle XIX, jo tinc mòbil i tablet i ordinador... i de la mateixa manera els personatges també viuen en aquest món.

El fet que a tu t'agradi AC DC ha influït en la història dels teus llibres?

Sí, sí. A mi ACDC m'ha agradat des de sempre. Escolto molta música i molt

diferent, però ACDC és una banda que m'agrada. L'any que vam començar a escriure Elvis, vaig portar el meu fill a un concert d'aquest grup i estava ple de nanos de la seva edat i més joves. Llavors em vaig adonar que als nens us agraden músiques molt diferents. Moltes vegades quan pensem en nens pensem en músiques infantils i tradicionals i no és així, oi? Em va semblar que les lletres d'ACDC, una mica rebels, encaixaven amb l'Elvis.

Per què el vostre grup d'escriptors us feu dir Bono Bidari?

Ei, ens posem un pseudònim? Vam estar pensant i vam triar Bono pel cantant d'U2 i Bidari perquè ens agradava molt com sonava, lligava amb Riboldi, semblava una mica així com... de quina llengua diríeu que és bidari?

Italià?

Sona italià, però sabeu què és?

...?

És basc. Per cert, us poso deures per a aquesta tarda: busqueu en un diccionari basc què vol dir: “bidari”

Pensaves que el primer llibre de la sèrie tindria tant d'èxit?

Sempre que fas un llibre vols que tingui èxit, en el sentit que es llegeixi, que la gent el compri, que en parli, que ho passi bé... i si funciona... et fa feliç, és divertit.

La cosa més estranya que m'ha passat és que em va trucar un amic per dir-me que mentre passejava per la platja va sentir una noia cridant un gos: Elvis! Elvis! I el gos no li feia ni cas. Al final li diu: Elvis Riboldi, vine! I el gos va anar cap allà.

De totes les entrevistes que t'han fet, quina t'ha agradat més?

Aquesta! És la primera vegada que uns nois me la fan per Skype. Me les

han fet per telèfon, en directe, per escrit... però per Skype és la primera que faig amb nois de la vostra edat. He fet skypees amb altres autors i productors per temes de feina, amb editorials. És un dels grans avantatges de la tecnologia, de la comunicació.

Bé Jaume, ja hem acabat la nostra llista de preguntes. Et volem donar les gràcies per haver-nos dedicat el teu temps.

Ep! Suposo que m'enviareu la revista, eh?

Per suposat, per Sant Jordi la tindrà a casa.

Ah, per cert en Jaume ens va posar deures. Calia que busquéssim què significa el mot “bidari” en basc.

No us penseu que han estat uns deures fàcils. Els traductors ens donaven moltes opcions, a més també pot ser un nom de persona.

Per fi vam trobar la solució que ens va semblar millor, “bidari” vol dir viatger. Potser com que els autors del llibre són uns bons viatgers... però això només ho sabrem quan ens ho puguin confirmar.

Dume Marsiñach, Pere Solà, Ferran Xirinachs i Marga Minguell

Aquesta entrevista no hauria estat possible sense l'ajut tècnic d'en Manel Sayrach. Moltes gràcies, Manel!

ESCOLA SADA KO

c. Collserola 42 / Barcelona 08035 / T. 93 211 37 16

c. August Font 5-5bis / Barcelona 08035 / T. 93 418 12 91

✉ escola@escolasadako.cat

🌐 escolasadako.cat · escolasadako.wordpress.com

📘 [facebook/SadakoEscola](https://facebook.com/SadakoEscola)

🐦 twitter.com/escolasadako

